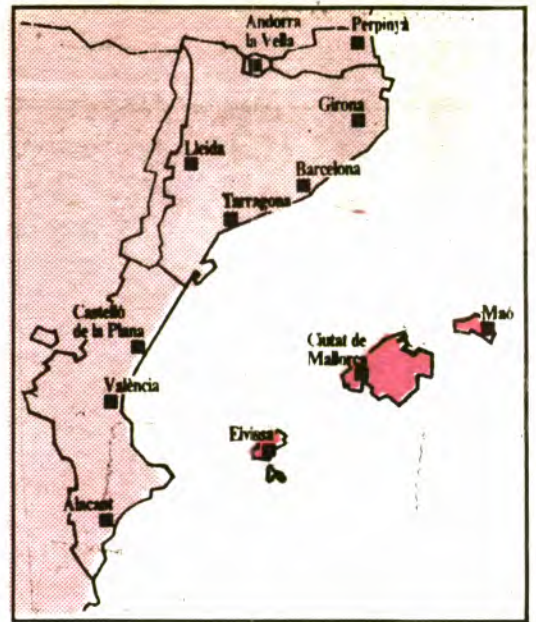

S'Arenal

de Mallorca

PUBLICACIO INDEPENDENT DE LES ILLES BALEARS

ANY XI. NÚMERO 259

15 DE GENER DE 1993

PREU: 200 PTS

MIQUEL SEGURA: "VOLDRIA QUE LA INDEPENDENCIA ARRIBAS DEMA MATEIX"

Miquel Segura, el popular escriptor i periodista nascut a Sa Pobla, especialitzat en temes de la pagesia i de la Part Forana, autor del monumental llibre *Possessions de Mallorca*, ... en aquest número de S'ARENAL parla de diversos temes d'actualitat com són el de la independència, l'espoliació fiscal, la qüestió xueta, el seu últim llibre, etc. A les pàgines interiors trobareu una àmplia i profunda entrevista a qui, en aquests moments, és un dels escriptors més llegits de tot Mallorca.

RENAULT

Frederic Galindo Rincon
Concessionari Oficial
Vendes - Reparació - Garanties
MOTOR MATCH

JONC I CANYES, S.L.
Carretera Militar, 181.
Tlf.: 26.08.11
07608 Ses Cadenes de s'Arenal

BANCO DE CREDITO BALEAR

Joan-Lluís Gamundí

Miquel Nigorra

JOAN-LLUIS GAMUNDI: "MIQUEL NIGORRA I CORONA COBIAN SE SERVEIXEN DEL BANC DE CREDIT BALEAR PER FER MANGARRUFES"

Joan-Lluís Gamundí i Seguí va arribar a esser un dels homes més poderosos dins el Banc de Crèdit Balear, Es Crèdit. En un moment determinat va esser el responsable de sis departaments del banc: Immobles i Instal·lacions, Compres Centralitzades, Seguretat, Magatzem, Arxius... En una entrevista exclusiva per a S'ARENAL conta la seva caiguda i defenestració per haver-se negat a fer gestions, que sovint freguen la il·legalitat, a favor del president del banc, Miquel Nigorra i la seva esposa Corona Cobian (Vegeu pàgines interiors).

31 de Desembre, diada per la independència

La Diada del 31 de Desembre, celebrada el vespre del dia 31, aniversari del desembarcament del rei En Jaume, comptà amb més participació que en les darreres edicions. Més de deu entitats i partits polítics havien convocat la manifestació que s'inicià a les 19'30 del vespre al passeig del Born de Ciutat i en la qual participaren un mil·lenar de persones.

La pancarta que encapçalava la manifestació duia

el lema "Volem viure en llibertat", però la resta de les pancartes feien referència totes a la independència; la manifestació, que es desenvolupà sense cap mena d'incident, va concloure vora l'estàtua del rei En Jaume, on l'escriptor Miquel López Crespi llegí un manifest en nom dels convocants; seguidament es va cantar Els Segadors i es col·locà una estel·lada en mans del rei En Jaume.

Papereria La Pineda

Revistes - fotocòpies - objectes de regal
premsa - material escolar - material oficina

Carretera de Can Pastilla, 96
Tlf.: 490484 - CAN PASTILLA

Un exemplar d'aquest periòdic serà regalat a cada una de les famílies de sa Pobla i Muro. Si us ha agradat, trobareu una butlleta de subscripció a la darrera plana. Envieu-nos-la.
D'aquest número de S'ARENAL DE MALLORCA se n'han tirat 10 000 exemplars.

**Aquest periòdic se pot
trobar a tots els quioscs
de Mallorca. Si no el
trobau, demanau-lo**

Xafarderies

* Els veïns del carrer Mar d'Aral de s'Arenal denuncien a aquesta revista que aquest carrer s'ha convertit en una pista de carreres. Els automobilistes i motoristes hi circulen a més de cent per hora quan tothom sap que dins els pobles quaranta per hora és la màxima autoritzada. A l'altura de l'Hotel Metropolitan hi ha uns revolts que fan perdre el control del vehicle a molts de xofers, els quals col·lisionen amb els cotxes aparcats a les voreres. El batle de Ciutat hi ha de posar remei. Potser un cotxe-radar hi hauria d'anar a fer fotos i denúncies.

* El Consell de Mallorca ha canviat el seu escut. No ha posat una pastanaga com va fer qui fou batle de Ciutat, Ramon Aguiló, i que ben encertadament ha suprimit

l'actual batle, Joan Fageda. Els escuts de les quatre barres són sagrats, senyor Joan Verger, i vós, com a president del CIM, ho sabeu.

* El Consell de Mallorca ha tancat l'any amb un superàvit de 700 milions de pessetes. Es veu que el seu president, el montuïrer Joan Verger, és un bon estalviador. Per aquest any que acaba de començar, ha cancel·lat la subscripció a totes les revistes de la premsa forana a les 53 biblioteques d'arreu de Mallorca. A nosaltres ens han cancel·lat el concurs de redacció dels nins i nines de les escoles de la nostra comarca. A petició dels socialistes espanyols, ens ha suprimit els anuncis. El senyor Verger dóna la culpa de tot això als socialistes. Deu ser que el PSOE comanda al Consell de Mallorca.

* "El Dia 16", si que en té, de publicitat del CIM i dels ajuntaments. A finals d'any feia un repàs als ajuntaments mallorquins amb publicitat inclosa. A la portada hi havia una trinxa de l'Ajuntament de Marratxí. L'Ajuntament d'Alaró saludava al respectable amb un quart de plana. El Consell de Mallorca, plana sencera; ses Salines, un quart, i el d'Andratx, mitja. El d'Escorca i el de Sineu, només un octau, però el de Llucmajor, tota una plana. El d'Alcúdia i el de Sant Llorenç, un quart de plana, i el de Muro, mitja. A Campos, plana sencera i el de Felanitx un poc més d'un quart. Campanet i Santa Maria, anunci petit. A Porreres, un quart, i a Ciutat, plana sencera. A sa Pobla i Valldemossa, un quart gros.

Els ajuntaments mallorquins, governats per batles i

regidors mallorquins, engreixen tant com poden els diaris forasters que a més d'estar escrits en una llengua que no és la nostra, ens trameten una ideologia ben espanyola, és a dir, antimallorquina. A les revistes mallorquines, escrites en la llengua d'aquí, ens menyspreen com si fóssim lleprosos.

* Ens ho contava el senyor Pere Paieres, concessionari de la Renault a sa Pobla: "He estat de vacances per Andalusia, i allò està ple d'autopistes i carreteres amples, fetes amb els doblers de tots, no n'hi ha cap que sia de peatge. Allò que hi manquen són els cotxes, perquè n'hi ha ben pocs per allà."

* És dia 31 de desembre al matí. Sortim de missa a la Seu en processó i ens dirigim a la plaça de Cort. La policia, muntada a cavall amb vestit de gala, el batle i tota la corporació municipal, segueixen els president del CIM amb tota la corporació, el president del Govern amb els seus consellers, les autoritats militars estacionades a l'illa, la banda de música de Ciutat i el públic en general. Arribats a la plaça, un batalló de l'exèrcit espanyol apunta amb les seves armes al cel i dispara per acomiadar la senyera de l'alt rei En Jaume. Sona el cornetí d'ordres i el batalló parteix al so de la música del regiment mentre una vintena de joves de la Crida estenen la senyeres estellades. La Policia Nacional ho troba massa gros i demana el carnet a n'Oscar Aguilera, mentre els altres joves amaguen les senyeres. El diputat Pere Sampol parla amb la policia mentre aquest xafarder crida amb veu de tro: "Visca Mallorca!"; "Visca!", contesta el grup d'independentistes. "Fora les forces d'ocupació!", crida un altre de la Crida. "Fora!", contesta tothom. La policia fuig a l'altra banda de la plaça per no armar un cristo, ja que el professor Romà Pinya ja havia començat el pregó del Kinto Sentenario i els crits dels independentistes eren més forts que els seus.

L'Informantiu Balear i la TV3 mostraren les banderes catalanes, just darrera la tropa espanyola, una hora més tard mentre menjàvem l'arròs. Tot Mallorca i tot Catalunya són testimonis que això va passar el dia que hauria de ser la Diada de Mallorca.

Moment en que la Policia Nacional identifica a n'Oscar Aguilera.

A Fèlix Pons i Irazazábal
President de les
Corts Espanyoles
(Glosa amb missatge)

Per: Es Gall

De noble avior nostrada,
Felix Pons, sou descendit,
heu xupat saba preuada
i això us força a dar fruitada
per al casal, President.

Heu pujat a la cimera,
al front de les Corts Centrals
i us desllueix la ribera
de vostra terra pairal
la plaenta cervellera
d'ensopiments personals.

També hi ha més personatges,
que són mallorquins de pro,
que en el P.S.O.E. avantatges
veuen per l'illa. Les natges
mostrau de nostra nació!

Sabeu que Espanya amb Castella,
amb Castella per penó,
un jou amb doble camella
ens imposa. Primer ella,
sa cultura, el seu sarro!
Costa molt bufar la cendra,
veure clar i això entendre
d'assegut a un bon esco.

No, no sou punta de llança
per forçar nostres destins.
Vostra personal gaubança
vos fa covards i mesquins.
I us presumiu gegantins!

La nissaga te manca,
si no deis amb versemblança
a Mallorca mallorquins!

Castelló

Manifestació en defensa de la llengua catalana

Dissabte, dia 19, després de la manifestació d'unes 500 persones per la llengua catalana, amb una assistència majoritàriament jove, va tenir lloc un sopar on assistiren més de 30 persones, la majoria vinculades al Moviment Independentista de la Plana (de caire unitari: Joves d'UPV, ERC, Catalunya Lliure, MDT i independents).

Amb aquest fet es constata no sols la implantació creixent de l'independentisme entre el jovent, sinó el catalanisme clar i unitari. Amb açò es trenca el

buit de relleu generacional independentista al País Valencià, on l'independentisme havia quedat reduït. Ara, malgrat (o gràcies) a la creixent repressió espanyolista (amb detencions, en les TV i mass media, amb els rancis discursos espanyolistes del PSOE i del PP...), l'independentisme està reviscolant al País Valencià, i encara queda per viure els seus millors anys.

Jaume Tallaferro
Castelló

Nota de la Redacció: Les cartes dels lectors no hauran de passar de les vint-i-cinc retxes, escrites a màquina; és imprescindible que estiguin firmades per autors identificables. S'ARENAL DE MALLORCA es reserva el dret de resumir-les si no es compleix el requisit de la brevetat assenyalat.

S'ARENAL DE MALLORCA. Publicació independent de les Illes Balears. Edició i direcció: Mateu Joan i Florit. Redactor en cap: Gracià Sánchez i Font. Col·laboradors: Jaume Sastre, Bernat Joan i Marí, Mateu Sastre, Climent Garau i Salvà.

Depòsit legal PM 473-80. Impressió: Hora Nova S.A. Publicitat i subscripcions: camí de les Pedreres, 30. Apt. de Correus, 124. 07600 - s'Arenal. Tel. 265005. Fax: 269941.

Parlar bé poc costa

La vellesa

Joan Escanelles i Llinàs

Vell, s'hi torna o no s'hi arriba; *tertium non datur*, se n'exclou (no es diu "se n'exclueix") una solució intermèdia. Certament, no s'hi va de bon gust; més aviat, a contracor ("a disgust" sembla calcat de l'espanyol); és, tanmateix insòlit fer-hi creu de renúncia. El comú de la gent es conforma de rodar per la vida a peu coix, però d'aquesta banda, sense ganes d'assaborir precipitadament que -sap- lo de l'eternitat.

Tanmateix, la vellor presenta dues cares: la dels homenatges, honors i compliments (no debades 'senyor', tractament honorari, prové de *senior*, que qualifica la gent gran), en contraposició a la cara horrenda, que mostra la decrepitud física i mental, les malalties cròniques i una desconsideració social que a mitjà temini no té remei ni solució ("a mig plaç", fins i tot ho desconsellàrem).

La parença honorífica de l'ancianitat (o se'n diu "apariència") se celebrava antigament, no com avui (que s'entretén el personal, i vent en popa!). Puix que la vellesa s'adiu amb la serenor d'ànim, amb el sentit comú i amb l'experiència del món i de la vida, qualitats escaients per a dirigir els negocis públics, resulta lògic que els regents de les tribus eren els ancians; que la *gerúsia*, l'òrgan suprem de governació a l'antiga Esparta, es componia de persones de més de seixanta anys, amb càrrec vitalici, i que la institució del Senat, a Roma, obeïa a criteris anàlegs. I Maquiavel, a l'inici del segle XVI, blasmava la conducta dels prínceps que s'aconsellaven de la gent nouvinguda, menystenint (sense "despreciar") la saviesa veterana. Els vells nostrats, però, cobren el seu retir (no "retiro") de perdoni la poquetat i, tret de solemniais comicis o referèndums, passen generalment de la política. Són els joves, qui suen, resa l'adagi; els vells solament tussen.

I és que les ànimes dels vells, les pobres -diu Kavafis-, s'estan allí, a l'estatge de sempre, en cossos malmenats, i arrossegueu penúries dins la pell devastada. Ja no els escau l'amor: el tipus de vell verd és objecte de burla ("viejo verde" es expressió castellana, qui en dubta?). On anirien amb les pells tan rugoses? Les xacres, però, els van de primera, tot i que inoportunes (sobretot els "atxaques": un vell català només pot ser xacrós, mai "atxacós"). Si arribàvem a l'edat provecta, exaurirem les forces, sense "agotar-les", podrem sofrir -no tots, és clar- d'artrosi, mai de "artrossis", o de qualque variça, no "variç", o d'alifacs diversos. Mes si algú per del cap, cosa possible, no direm que "txotxea"; caduca, fa cadufs: això sí, que n'és propi. Del pobre vell que repapieja, hom diu xaruc. "Txotxo" s'ha de tenir per castellà.

Tot ancià, en el camí de l'existència, ha perdut alegries. Queda, sí, l'esperança d'unes bones velleses, si el tracte agut i el cor bonhomí li ho faciliten.

Joan Escanelles i Llinàs

Parlem clar i llampant

Per Joan Antoni Estades de Montcaire i Bisbal

Això passarà

Que cadascú li posi el dia, mes i any que més li vingui a pler.

A la fi Espanya s'ha convertida en allò que sempre hauria d'haver estat, una Confederació d'Estats lliures i sobirans dintre de la Comunitat Europea, amb les seves pròpies lleis, la seva pròpia bandera, i les seves pròpies ambaixades. Arribar a un dia tan assenyalat ha costat molta de pena perquè encara, a Madrid, hi havia serbis i gavatxos que no volien baixar de l'ase, i continuaven caparruts amb la "unidad española"; però tot s'ha solucionat, al Principat, al País Valencià i a les Balears i Pitiüses la gent surt al carrer celebrant la recobrada independència perduda, el 1714 i 1715, de la nació catalana amb mostres d'entusiasme delirant. S'estan fent gestions amb l'Estat Francès perquè el Rosselló, la regió nord del país, s'integri a la nova federació de Països Catalans, properament un referèndum decidirà la forma de govern del nou estat-federació.

Han passat uns quants mesos d'ençà de la naixença dels estats català, castellà, basc, andalus i galleg, i les relacions de veïnatge i amistat van com una seda; possiblement Andalusia i l'Estat Castellà acabin formant una federació, i Galícia podria fer el mateix amb Portugal, cosa que suposaria el renaixement de la veritable i autèntica unitat ibèrica. Però a Mallorca del que més es parla és del judici seguit al "Guapo de totes les Balears", al "Puput de Cresta Molla", i al "Comissari"; els seus defensor, juristes de prestigi, no han pogut rebatre les tesis del Ministeri Públic; el Fiscal encarregat del cas, Jaume Sastre, en una requisitòria brillant, ha demostrat com dos i dos són quatre, la pròpia i mala bava contra la llengua, la cultura i la història catalana, de tots els inculpats i el servilisme a un govern estranger del tercer. El Tribunal, en la seva sentència condemnatòria, considera que un estat democràtic respectuós de la llibertat de pensar i dir, com és la Federació de Països Catalans, no ha de convertir en màrtirs de causes perdudes i inútils qui ha renegat o traït la seva avior, els inculpats han estat convidats a prendre barco i marxar a l'estranger i a canviar els seus cognoms.

Els anys passen, i la Península Ibèrica es consolida cada dia més com a Confederació d'Estats sobirans, el colonialisme centralista de Castella ha mort. Estam en ple segle XXI; el "hombre hermoso", el "cuquio de plumero flojo" i el "comisario", ja tenen prop de cent anys i habiten a Madrid; el primer segueix ingressat en una clínica de malalts mentals, el segon era corrector de periòdics quan es jubilà, i el tercer acabà la seva carrera política de porter a un local d'un partit polític a la "calle Ferraz"; tots saben que aquests tres personatges naixeran al segle XX, a Mallorca, i quins foren els seus miracles i proeses.

Lector i amic conscient i convençut de S'Arenal de Mallorca, ni tu ni jo hem perdut la xaveta ni somniam truites, això passarà, ho veurem nosaltres o els nostres fills.

La història comença a donar-nos la raó

Els qui pensam, de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó, que són possibles uns Països Catalans sobirans i lliures sense haver de retre vassallatge a Madrid o a París no som aquesta minoria de quatre gats somniadors com ens volen fer creure molt sovint.

La història comença a donar-nos la raó. Això he deduït del reportatge fet per la revista francesa "Paris Match" al cap del moviment való Maurice Lebeau i que fou publicat el passat desembre.

Lebeau s'ha adonat que el recobriment de la identitat nacional, per part dels flamencs, és un fet irreversible i que Bèlgica és un estat artificial, fruit de les guerres napoleòniques, que apareix en 1830.

"Els valons som francesos", "França és la nostra pàtria vertadera", "París la nostra capital cultural", diu el senyor Lebeau.

Ja sé que hi ha qui ha fet una lectura errònia d'aquest reportatge. "Paris Match", publicació al servei d'un país centralista i imperialista com és la França: "Valons francesos igual catalans espanyols".

Doncs jo he llegit una cosa molt diferent: "Valons francesos, igual mallorquins catalans", "París, capital cultural dels valons com Barcelona és la capital cultural dels mallorquins".

Les matemàtiques no fallen i la història no ment.

Miquel Marquès Coll, un patriota de la cultura catalana en els anys de les tenebres

Miquel Marquès Coll (1901-1992) fill del fundador del setmanari "Sóller" i continuador de la tasca, periodística, del seu progenitor, ha d'ésser recordat com un patriota defensor -discret, però eficaç- de la llengua i la cultura catalana. En els anys difícils, que seguiren la victòria del franquisme, Marquès Coll, realitzà una meritòria tasca. En les pàgines del seu setmanari -pulcre i correctament imprès a l'obrador familiar fins el 1972- s'hi exaltà, sempre, l'amor a la nostra Roqueta volguda i a les nostres coses.

Marquès Coll era un periodista d'estil brillant i de bona ploma. Això no es pot negar ni oblidar.

Es mereixia bé l'homenatge que li reté l'Obra Cultural Balear que, ell, ajudà a néixer en 1962.

No hi havia hagut mai tanta de gent

Els que creim possibles uns Països Catalans lliures i sobirans creixem de cada vegada més. Mai no hi havia hagut tanta gent a la manifestació nacionalista del 31 de Desembre, jo crec que érem més de cinc-cents, com diu la premsa forastera de Ciutat; però segur que el 31 de Desembre vinent serem més nombrosos davant l'estàtua del rei En Jaume, i tal volta ens hàgim espolsat i trencat les cadenes del colonialisme castellà. Déu ho vulgui!, tots junts vencerem.

S'Arenal
de Mallorca

265005

GRAFICAS GELABERT

**TIPOGRAFIA
OFFSET
FOTOCOMPOSICIÓN**

CARRER RENOU, 62
TELÉFON 54 14 46
SA POBLA
MALLORCA

Lucina

BOTIGA D'INFANTS, LLENCERIA I COTILLERIA

C/. Església, 2 - Tel. 54 00 86 - 07420 SA POBLA (Mallorca)

IMPRENTA MURO

Joan Carles I, 19

L'esperit republicà

La crisi de l'Estat i les ideologies (I)

Joan Quetgles
Professor de Filosofia d'IB

Davant la magnitud de la crisi mundial del capitalisme, és possible que s'acceleri el temps històric, i que el procés independentista de Catalunya avanci més ràpidament. Fer canviar el rumb del capitalisme, no podem; però si és al nostre abast –modestament– fer un esforç per l'aclariment ideològic de les vies independentistes, i perquè la presa de consciència nacional catalana sigui més ràpida i segura. En aquest sentit, intentaré fer quatre mots de la veritat.

El capitalisme no és una ideologia. El capitalisme, com deia Marx, és un mode de producció. El capitalisme va sorgir i es va desplegar d'una manera independent de la ideologia concreta dels capitalistes concrets. Aquest mode de producció no en fa cas si l'empresari és protestant, budista, agnòstic o socialista. Les contradiccions ideològiques de l'il·lustrat Alfred Nobel el portaren a la creació dels premis –i al de la Pau!– per calmar el sentiment de culpa provocat per l'èxit de les seves indústries de guerra. Per un altre costat, no és el cas que els que iniciaren la Revolució Industrial tinguessin cap especial ideologia diferenciada de la dels seus coetanis.

Les ideologies són respostes. –Amb idees morals, socials, polítiques –més o menys coherents que fan determinats grups humans respecte a una incitació social i històrica determinada. Allò que pretenen les ideologies és, bàsicament, incidir sobre un procés humà concret, bé sigui perquè el procés canviï substancialment, o bé per força la seva estabilitat que se suposa amenaçada. Les ideologies revolucionàries correspondrien a la primera alternativa, i les conservadores a la segona.

Com també assenyalava Marx, les crisis del capitalisme –tan periòdiques, tan destructives– generen grans traumes socials. Els segments socials afectats –en especial, els grans col·lectius que queden sense feina– reclamen solucions immediates. Si el sistema social es mostra incapaç de donar satisfacció a la situació anguniosa d'amples sectors de població, llavors esdevé la situació propícia pel sorgiment i florida de les noves ideologies. “Noves ideologies” és el concepte a contraposar a la ideologia dominant present –omnipresent–, oficial, ideologia que inspira les cartes constitucionals dels països de democràcia formal.

A les èpoques de grans crisis, corresponen ideologies enèrgiques. Així a la gran crisi que va seguir a la I Gran Guerra, varen donar resposta dues ideologies que serien dominants a l'Europa dels anys trenta: el feixisme i el comunisme (A l'Estat espanyol, les organitzacions tre-

balladores majoritàries –la CNT, per exemple– eren de clar signe anarquista, certament, però, convé no oblidar que s'autoproclamaven de “comunisme llibertari”, per a contraposar-lo al comunisme estalinista i dels demés marxistes, però afirmant-se comunistes també). Com podem veure ara, a la nostra època, els integrismes religiosos també són una resposta ideològica, una ideologia en competència amb altres ideologies socials i polítiques laiques.

El motiu central d'aquest escrit és per intentar escatir la situació ideològica tan complexa que es dona a l'Estat espanyol. En aquest rar estat –“Spain is different”– es pretenia i es pretén mantenir quasi intocada l'estructura productiva, tot i que, alhora, s'adaptava formalment el sistema polític corresponent a una “democràcia parlamentària”. I per una altra costat, pretenen integrar aquest arcaic sistema de producció franquista dins l'Europa de capitalisme avançat i de les multinacionals. Però aquestes pretensions no són realitzables: són vanes il·lusions de la classe dominant espanyola. I, a més, el temps s'els hi ha acabat.

La recessió del capitalisme mundial posa més de manifest les contradiccions de l'Estat espanyol, i de com la seva estructura productiva és difícilment reconvertible. És a dir, que si no hi hagués hagut crisi mundial, igualment s'hagués manifestat l'incompetència de les estructures franquistes de l'Estat. La recessió econòmica mundial a hores d'ara serveix d'excusa per ocultar el carreró sense sortida de l'economia espanyola. Vegem-ne l'esquema.

La renovació tecnològica que imposa el procés capitalista amenaça continuament amb l'increment dels sense-feina. A l'Estat espanyol, emperò, a més d'exigència de renovació, de fet, allò que altera el sistema social és la desaparició pura i simple de gran part del teixit productiu tant industrial com del sector primari. Però l'escac i mat del sistema creat pel franquisme són les exigències europees de desmuntatge dels monopolis de l'Estat i de les empreses de l'Estat. Però, sobretot, el capitalisme dur i pur posarà en qüestió tota aquesta pseudo-industrialització de Madrid i de la Meseta, industrialització que no respon a criteris de racionalitat econòmica sinó a pura demència del nacionalisme hispànic. És ara, precisament, que comença a mostrar el seu rostre un autèntic feixisme de masses carpetovetònic. (continuarà)

Simpatia i llengua catalana

La situació de (pseudo?) colonialisme lingüístic en què encara es troba la llengua catalana es pot analitzar, en part, a través dels mecanismes mentals –actituds– que hi operen. Són dels qui creuen (en gran part perquè ho he pogut constatar directament) que hi ha una correlació entre ús de la llengua i actituds positives envers aquest ús. En els contextos de crisi –és a dir, de canvi– les actituds esdevenen canviants perquè justament es produeixen canvis pel que fa als usos.

Aquestes reflexions vénen a tomb d'una breu conversa que fa uns dies vaig mantenir amb una professora a l'entorn de la qüestió d'aprendre o no aprendre català. Ella es mostrava predisposada a aprendre català (aparentment ben predisposada), però amb el següent afegit: “si no me lo haceis antipático”. L'afegit ho diu tot sobre una determinada postura. Els catalanoparlants hem de “vendre el producte” perquè els no catalanoparlants aprenguin català. La persona en qüestió es trobava en el dret d'exigir-nos simpatia, malgrat que ella viu i treballa en una terra de parla catalana. Si no responiem d'acord amb el que a ella li plaia, es considerava en el dret (no sabem si moral, jurídic o ambdues coses alhora) de no aprendre la llengua del nostre país.

Aquesta postura forma part del discurs que hi ha pel que respecta a les llengües minoritzades. Una llengua normalitzada, una comunitat lingüística que ha assolit la normalització de la llengua pròpia no necessita que els/les parlants facin el propi idioma “simpàtic” als forasters. I ells mateixos es poden permetre el luxe de ser “simpàtics” en la mesura en què ho considerin necessari. A París tothom que hi viu aprèn francès, tant si aquest idioma i els seus parlants li cauen simpàtics com si no. Aprendre espanyol a Badajoz no és una concessió de “simpatizantes”, sinó una necessitat –i una exigència– pura i dura. Cap persona superba i arrogant no es pot permetre el luxe d'anar-se'n a viure a Frankfurt i renunciar a aprendre alemany perquè els alemanys no l'han acollit amb prou simpatia. No hi ha mentalitat prou imperialista que pugui imaginar que algú pot renunciar a aprendre italià vivint a Nàpols només perquè els napolitans no exerciten suficientment la seva simpatia. Quin cervell retorçut s'oposaria al domini i l'ús de l'anglès si hom vivia a Birmingham?

Hem parlat de territoris amb llengües normalitzades, és clar. El discurs que s'aplica a la minorització és totalment diferent. Qualsevol excusa és bona per no aprendre o no usar una llengua minoritzada.

La llàstima és que hi hagi entre nosaltres negrets emblanquinats que senten la necessitat de fer-se simpàtics als foranis perquè aquests, graciosament, es dignin aprendre la nostra llengua. He de dir que em deixa ben fred, si algú troba antipàtic aquest article.

Bernat Joan i Mari

Son Rigo

Tennis
Futbol-sala
Hàndbol
Petanca
Cir. Footing
Squash
Volei
Mini golf
Tennis Taula
Gimnàs
Final Avda. Son Rigo - Tel. 74 33 66
Sometimes - Palma de Mallorca

BAR - RESTAURANTE

CA'N PAU
CUINA MALLORQUINA
I PEIX FRESC

Carrer del Comerç, 13 - Tlf. 54 16 27
(Devora l'estació del tren)
SA POBLA (Mallorca)

Cap d'any 92

O sigui...

O sigui... Quina contribució fan a la celebració del 31 de desembre -conquesta de Ciutat per l'alt rei En Jaume- alguns plumífers menors com aquest Gaspar Sabater a El Dia (02-01-93). O sigui que En Gasparin troba que tot ha d'ésser exaltació catalanista, i exposa les seves reserves morals en front d'aquesta Conquesta tot considerant el genocidi que degué patir la indefensa població musulmana. En un primer moment, dubtaven a veure si eren davant una gran ànima -la d'En Gasparin-, però després hem vist que no, que allà darrera només hi havia una animeta.

A veure. Resulta que el pare d'aquest Gasparó, mestre d'escola -també de nom Gaspar- era un dels petits feixistes -franquistes- locals, que durant llarguíssims anys va pretendre ésser una mena d'ideòleg feixista en línia dura. No hauriem de dir que renegava de la seva herència catalana i que treballava en vocació castellana "por la unidad de destino en lo universal". En aquest ambient va ésser educat En Gasparin. I, per suposat, son pare el va relacionar amb "bons ambients" periodístics.

O sigui que aquest gasparonet sent compassió per la derrota d'un exèrcit musulmà que era en igualtat de condicions que el català, i, en canvi, no en sent pel més gran genocidi de la Història, el de les nacions índies d'Amèrica.

O sigui... En Fageda confia el pregó de la festa de l'Estendard a En Roman Pinya Homs, dretà, advocat, famós espanyolista. I, és clar, en lloc d'un pregó de la conquesta catalana i de la catalanitat de Mallorca li surt una arenga de la unitat d'Espanya, i de les relacions de Mallorca amb Amèrica.

O sigui que començam aquest any 93, i els senyors diputats del Parlament Balear -que se suposa que han d'impulsar la recuperació del català, tal com aprovaren solemnement- permeten que es discrimini la revista S'ARENAL DE MALLORCA.

O sigui que els parlamentaris del PSM callen com a morts -si no és que se n'alegren- en veure que s'incompleix la llei. O sigui "El Dia" mena una campanya antiestatutària contra la llengua catalana i rep la publicitat institucional; i S'Arenal de Mallorca, no.

O sigui que els parlamentaris balear segueixen esplèndidament la tradició franquista. Fan una Llei de Normalització Lingüística, i després l'incompleixen. I amb el cas de S'Arenal, en fan bafa; tots reben subvencions excepte S'Arenal. O sigui que són uns franquistes.

Diabebus,
de l'orde de la Garrotera

Recamvis MECALETRIC

Electricitat de l'automòbil
Peces i accessoris en general

Carrer Major 10
Telèfons: 54 00 14 - 54 06 02
SA POBLA (Mallorca)

Entrevista a Josep-Lluís Vicente Miranda

Durant molts d'anys Josep-Lluís Vicente Miranda fou veí nostre a la comarca de s'Arenal, fou qui posà en funcionament un supermercat a la població, i ara, després d'uns anys, el trobam com un home de negocis, integrat dins la cadena de supermercats SYP, una de les més fortes de les nostres illes.

- ¿Quants d'anys estiguéreu per s'Arenal?

En total hi vaig estar vuit anys, fent la meua feina, que era de gerent del Super Arenal, que actualment és de la cadena Gigante.

- Després d'aquesta experiència ja vinguéreu a sa Pobla.

Sí, vaig venir a sa Pobla i vaig muntar el supermercat SYP d'aquesta població. Actualment la cadena SYP té 52 supermercats a dins Mallorca, és una de les cadenes amb més fort creixement.

- ¿Els supermercats de la vostra cadena funcionen amb sistema de franquícia?

Cada supermercat és una societat anònima, però tots depenem d'una mateixa empresa que és Distribuciones Mercap, la qual ens subministra els productes.

- Tu, com a empresari, ¿tens altres súpers?

Bé, a més d'aquest de sa Pobla tenc participacions en altres súpers de la mateixa cadena, el de s'Arenal, el de Llucmajor, el de Sant Agustí, un a Eivissa...

- ¿I a fora de Mallorca?

No, aquests no, depenen de Distribuciones Mercap.

- Actualment la cadena SYP deu ser una de les més fortes que hi ha a les illes.

Sí, i som entre les cinc primeres cadenes de supermercats.

- ¿Hi ha molta competència dins el món de la distribució comercial?

Efectivament n'hi ha molta. Per poder créixer és ben necessari saber-ne, saber tenir el personal adequat i especialitzat... és necessari estar ben al corrent de tot, sobretot en temps de crisi.

Comunicat de

* Convergència Balear celebra amb gran satisfacció l'eliminació de les fronteres dins Europa, en particular la que dividia Catalunya entre l'estat Francès i l'Espanyol des del Tractat dels Pirineus. Convergència Balear felicita Catalunya, poble amb qui ens uneix la llengua, la història i la cultura, i no oblida que en aquest tros català dins l'Estat francès s'hi troba el castell dels Reis de Mallorca. Aquesta és una passa més en la consecució d'una Europa unida per les nacions i regions històriques que la constitueixen.

Presenta I VOSTE, QUE HI FA AQUI?

Amb l'actuació de:

FRANCESCA BOVER
ESMERALDA MASSA
JOAN BIBILONI

JOAN Mª MELIS
M. JOAN AMENGUAL
JOAN BONET

Primera actriu

MARGALUZ

VENDA ANTICIPADA D'ENTRADES: TAQUILLES TEATRE CADA DIA DES DE LES 17'30 HRS.

AVUI ESTRENA, 22'30 HRS.

COMICA! PICANT! DIRECTA!

Per a passar una estona, olvidar penes i crisis - A ON?

TEATRE PRINCIPAL

Consell Insular de Mallorca

TELF.
71 33 46

HORARI FUNCIONS:
Dimarts, dimecres, dijous... 20'30 hrs.
Divendres i dissabtes... 19 i 22'30 hrs.
Diumenges... 19 hrs.

GRUPO * SERRA

GRUPS 3.* EDAT PREUS ESPECIALS CONTACTAU
TELF. 72 16 74 - 75

Diada Nacional a Mallorca

Parlament de l'escriptor Miquel López Crespí

En aquesta Diada de Mallorca, a la vegada que exigim els nostres drets com a poble hem de fer, igualment recordança de l'any que hem passat.

Un any que quedarà en la nostra memòria històrica com el de la legalització de la destrucció dels nostres pocs espais naturals. I aquest fet tan greu té responsables. Uns responsables que ens governen d'una forma despòtica, corrupta i impresentable. Uns responsables, que, sense gens de vergonya, defensen els negocis particulars en contra dels interessos generals del poble, hipotecant – com han fet sempre – el nostre present i el nostre futur.

Però aquí no acaba la desgràcia que plana damunt la nostra terra. Aquesta té unes ales més amples i ara mateix tenim més de quaranta companys i companyes defensors de l'independentisme i del dret a sentir-nos Països Catalans, detinguts i criminalitzats. Aquest fet ens demostra ben clarament fins on el Govern espanyol (que se diferencia ben poc del Govern Balear) està disposat a no tolerar la dissidència política de totes i tots aquells que volem defensar –sense embulls– la nostra identitat com a poble.

I si no en tenim prou amb les malifetes dels Governadors Balear i Espanyol, apareix l'Europa dels banquers i dels mercaders, unint-se política i militarment en contra de la necessària solidaritat entre els pobles i nacions oprimides.

Avui n'hi ha que han sortit amb l'estendard fent de la nostra Diada una festa folklòrica, espanyolista i cristianitzant. Ells són els que no volen fer de la Diada del 31 de Desembre una fita en el nostre redreçament com a poble. Nosaltres no volem folclorismes pansits, musiquetes i desfilades d'opereta de riure. Volem veure reconeguts els nostres drets com a poble i que aquests drets quedi reflectit en una Diada reivindicativa del que volem esser.

I volem ser un poble amb el dret a decidir el nostre futur, ben igual que tots els altres pobles que lluiten contra la tirania dels estats que, amb els seus aparells de repressió i control, priven les nacions sotmeses a decidir sobiranament el seu futur.

El de menys ara és la reivindicació concreta que ens ha unit en aquest acte: independència, autodeterminació, sobirania nacional, llibertat o democràcia. L'important és que ho hem fet junts i que aquesta unitat reflexa un sentiment i una necessitat de ser lliures com a persones i com a poble.

Per la meua banda, des d'aquests sentiments de lluita que ens han unit avui, voldria cridar ben fort que volem ser un poble amb a nostra identitat reconeguda, volem ser una nació, i volem viure en llibertat. I exigim la llibertat immediata de tots els presos detinguts per defensar aquests mateixos ideals pels quals nosaltres lluitam.

VISCA MALLORCA LLIURE I SOBIRANA!

Manual per al jove executiu empresarial (IV)

Per Miquel López Crespí

Cal reorganitzar el nostre antiquat sistema judicial, barrar el pas a qualsevol possible atac a les institucions. Els Tribunals de Justícia no podem prendre en consideració la multitud de demandes que, per pretesa corrupció o robatori de la riquesa pública, els nostres enemics agiten talment espanta-ocells per tal de confondre la població. S'ha de deixar ben clar al Codi Penal que tot membre del Govern, de les finances o de l'administració restaran exempts de les acusacions infundades de malversació de l'erari públic.

"La modernització del nostre sistema judicial" (Gener de 1990). Discurs del President del Tribunal Constitucional.

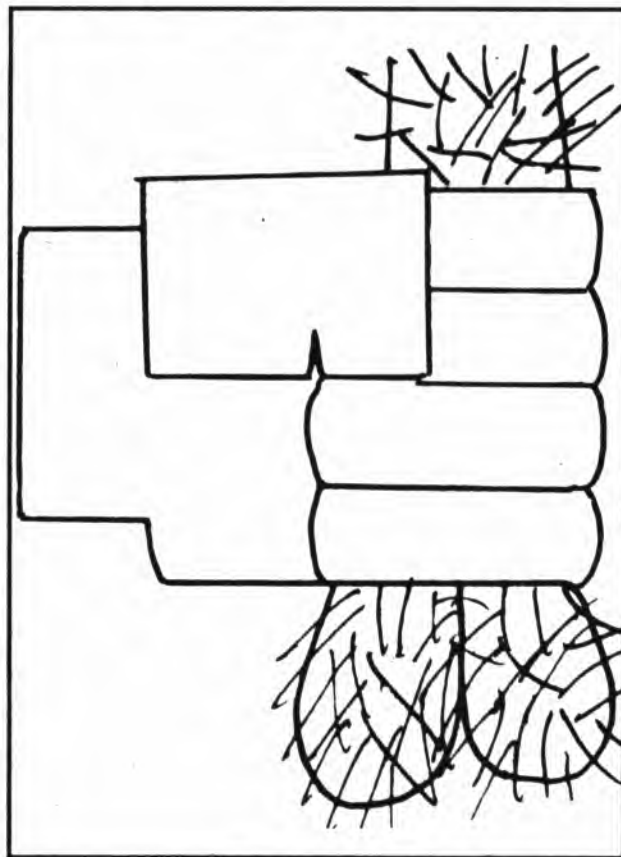
Cal desterrar de les nostres concepcions de treball vells conceptes ideològics provinents dels temps arcaics de la transició: la democràcia com a servei al poble; el sentit de culpabilitat si comentem errors en la nostra gestió; l'antic costum de donar explicacions a l'electorat. En una moderna societat, gestionada per governs democràticament elegits, per mànagers qualificats, per dirigents empresarials diplomats a Oxford i Yale, l'únic que pot importar en la carrera d'un alt executiu és complir com pertoca les normes dictades pel Govern. Totes les altres consideracions sobren i poden ser un entrebanc per a pujar de categoria dins l'engranatge administratiu de l'Estat.

"El nostre interès particular és l'interès general" (Agost de 1991) Curset de promoció de quadres de l'Administració. Madrid.

En qüestions d'art hem d'accentuar la lluita contra les antigues concepcions. Considerar que tot home o dona pot esdevenir artista! Vet aquí una periclitada concepció del jueu Karl Marx! La ciència ha demostrat palesament que la genètica és essencial en la determinació de la vocació de l'home. Uns neixen intel·ligents, altres ignorants. No podem modificar l'establert per la naturalesa. Això seria anar en contra dels nostres sagrats principis religiosos. A cadascú li hem de proporcionar la feina adequada. No res de subvencions per a escoles especialitzades. La formació professional la donarà el pare al seu fill, com en el passat. Els fills dels obrers han de ser obrers; els fills dels intel·lectuals tindran segurament moltes més possibilitats d'acabar una carrera com els seus pares. No podem malgastar els diners públics fent caritat o inventant nous sistemes d'ensenyament. Cada ciutadà ha de restar, per sempre, dins el sector social en el qual va néixer i que li pertany genèticament.

"La genètica al servei de la modernitat" (Octubre de 1991) Rector de la Facultat de medicina. Barcelona.

El problema del racisme és inexistent a Espanya. Són fets anecdòtics la cremada de cases a famílies gitanes, l'expulsió de moros i negres que treballen al Maresme. Avui tota l'administració, el Partit del Govern, té perfectament assumida la importància cabdal que representa per a la nostra economia disposar d'una mà d'obra barata i gens exigent amb les condicions laborals com la que constitueixen el flux d'immigrants del Tercer Món. La població sap que pot disposar de criades filipines, prostitutes sud-americanes, veremadors marroquins o del Senegal, fematers de Tanzània. El desenvolupament econòmic alemany no hagués estat possible sense els sis milions d'immigrants que feinegen a fàbriques i tallers d'aquella gran potència industrial. No hi ha cap empresari que vulgui expulsar d'Espanya els seus treballadors negres mentre dura la verema. Una altra cosa ben diferent és si aquests volen cobrar més de l'estipulat, exigeixen un nivell d'existència i d'ingressos que no correspon a la seva qualificació professional i intel·ligència natural. Llavors és quan surten alguns problemes.

Però les nostres forces d'ordre públic ho tenen controlat. "La mà d'obra de color a l'Estat Espanyol" (Desembre de 1991) Discurs sobre les races inferiors. Ministeri d'Afers Socials. Madrid.

Tots nosaltres, l'administració, la judicatura, els oficials d'alta graduació, la policia i fins i tot l'església, som servidors de l'Estat i de la Llei. Aquesta és la màxima que sempre hem de tenir present quan certes contradiccions socials (l'atur, les manifestacions dels indigents) ens facin dubtar de la nostra missió. ¿Com podríem servir com pertoca a l'Estat si no tenim uns fermes principis ètnics i morals?

"Servir l'Estat" (8 de Setembre) Obres Escollides d'Alfonso Guerra. Sevilla.

L'anihilament de l'agricultura, la fi de la indústria, l'augment permanent de l'atur, l'accentuació de la crisi econòmica amb la constant fallida d'empreses... ¿què signifiquen davant els avantatges que representa la nostra incorporació a l'Europa comunitària? Primer empobrir-nos per aconseguir, més endavant, la qualitat de vida sueca o alemanya. És la llei de ferro de les contradiccions. Aquest és el nostre partit i el nostre President.

"La incorporació d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea" (13 d'Agost de 1992) Discurs davant del parlament Europeu fet per la representació espanyola.

Hi ha qui pren partit a favor dels sindicats, participa en les manifestacions obreres en contra de la reconversió industrial; altres, més extremistes, convoquen assemblees sense motiu, al marge de la Llei, per dificultar el normal procés productiu; també coneixem grups d'agitadors que criden consignes contra el Govern a les manifestacions pacífiques del Primer de Maig, i enlairen, exaltats, banderes de la República o de l'independentisme radical creient que aquesta boja actitud serveix per a influir en l'eficient i estudiada política del Partit. Nosaltres no hem escoltat mai els gossos que lladren a la vorera del camí. Sabem que el poble ens va votar per majoria absoluta i res, ningú, cap provocació dels pigmeus, ens desviarà de la ruta que ens hem marcat. "Deu anys de Govern Socialista" (Octubre de 1992) Discurs del President.

El Consell Insular de Mallorca retira el suport al concurs de redacció escolar de S'ARENAL

El Consell Insular de Mallorca (CIM) ha retirat el suport al concurs de redacció que **S'Arenal de Mallorca** des de fa un grapat d'anys organitzava cada curs escolar entre els alumnes de la comarca de Son Ferriol-Es Molinar-Can Pastilla-S'Arenal-Sant Jordi-S'Aranjassa-Llucmajor. Enguany ja no s'ha fet el tradicional lliurament de premis que cada curs se solia fer al mes de desembre a la seu del CIM. Durant tot el 1992, la direcció de S'Arenal ha sol·licitat reiteradament al president del CIM, Joan Verger, una entrevista i l'únic que s'ha obtingut han estat evasives i excuses de mal pagador. Mentre els diaris forasters de ciutat van grassos a rebentar d'anuncis institucionals i gaudixen del suport institucional per a diverses iniciatives com: **El Día 16 de Baleares: Aucells de Mallorca, Menorca, Eivissa Formentera i Cabrera** (Obra patrocinada per la Conselleria d'Agricultura i Pesca del Govern Balear); **Diario de Mallorca: Semblances mallorquines** (Obra que compta amb el suport de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear); **Ultima Hora / Baleares: Revista Brisas: Album Mallorca: Art, Història, Monuments** (Obra patrocinada pel Consell Insular de Mallorca), etc. etc. S'Arenal de Mallorca, el mitjà de comunicació en llengua catalana més popular i de més tirada de tot Mallorca (10.000 exemplars cada quinze dies) es veu injustament discriminat. El fet és encara més preocupant quan hom recorda la paradoxa que s'està produint en aquests moments: els diaris forasters de ciutat no publiquen pràcticament res en llengua catalana i el poc que fan compta amb el suport i la subvenció generosa del Govern Balear, Consell Insular, Ajuntament de Palma etc. mentre la premsa habitual en llengua catalana com S'Arenal és penalitzada i discriminada d'una manera arbitrària.

**EL CONSELL INSULAR DE MALLORCA RETIRA
LES SUBSCRIPCIONS A LA PREMSA FORANA
QUE DISTRIBUÏA PER LA XARXA DE
BIBLIOTEQUES PÚBLIQUES**

Dins el conjunt de la Premsa Forana i més concretament dins les publicacions en llengua catalana, domina una profunda irritació contra el CIM, contra el seu president, Joan Verger, i contra la consellera de Cultura, Pilar Ferrer, per haver retirat les subscripcions (una cinquantena) fixes a cada revista que després servien per distribuir per la xarxa de biblioteques públiques depenents del CIM. Aprofitant l'excusa de la crisi econòmica i que Madrid discrimina les Balears, el CIM ha decidit entrar a xapar i rompre contra el conjunt de la premsa forana mentre subvenciona sense mirar prim i butxaques foradades els diaris forasters de ciutat amb la qual cosa assistim a l'incompliment descarat de la **Llei de Normalització Lingüística** que a l'article 32 diu clarament: **1. Els poders públics de la Comunitat Autònoma donaran suport econòmic als mitjans de comunicació que emprin la llengua catalana de forma habitual. 2. Les mesures de suport econòmic i material que adopti el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per fomentar els mitjans de comunicació que emprin la llengua pròpia de les Illes Balears s'han d'aplicar amb criteris objectius i sense discriminacions, dins les**

previsions pressupostàries.

AMICS DE S'ARENAL DE MALLORCA

Com ja vàrem anunciar al número passat, està en marxa l'associació **AMICS DE S'ARENAL DE MALLORCA**, una iniciativa de la societat civil que vol reunir i juntar persones, iniciatives i suport econòmic, tots units en defensa de S'ARENAL; el mitjà de comunicació escrit en llengua catalana més popular i de més tirada de Mallorca. Una de les accions que s'estan fent en aquests moments és la redacció d'un manifest a fi d'engegar posteriorment una campanya de recollida de signatures. Amb aquesta iniciativa es volen reunir milers de firmes per fer-les arribar als poders públics i sol·licitar una audiència a les principals autoritats autòctones (Govern Balear, Consell Insular de Mallorca, Ajuntaments...) per expressar-los la disconformitat més absoluta amb el cessament de la publicitat institucional a S'ARENAL i amb l'incompliment de l'article 32 de la **Llei de Normalització Lingüística**. Durant l'any 1992, tant el Govern Balear, el Consell Insular i l'Ajuntament de Palma han reduït dràsticament en més d'un 95% els anuncis institucionals a S'ARENAL, anuncis que sí arriben, en canvi, sense cap entrebanc a publicacions en foraster com *Desarrollo*, el *Butlletí de la Pimen*, etc. Tot i que la xifra de subscriptors i de lectors va augmentant progressivament, la reducció d'ingressos per publicitat juntament amb els efectes de la crisi que viu la petita i mitjana empresa mallorquina han provocat una situació precària de les finances de S'ARENAL. Per fer front a aquesta situació i a iniciativa dels **AMICS DE S'ARENAL** s'ha posat en marxa un pla d'emergència que, entre d'altres, inclou una mesura de xoc que consisteix a llançar una subscripció voluntària de suport. En aquests moments una subscripció anual a S'ARENAL (24 números) costa 3.000 pessetes. La subscripció de suport suposa doblar aquesta xifra i pagar 6.000 pessetes anuals. Tots els subscriptors que volen contribuir a reforçar S'ARENAL, es poden posar en contacte amb la nostra redacció, Telèfon 265005).

Protesta contra el MEC

PROTESTA CONTRA EL MEC. El col·lectiu d'opositors 92 de Secundària que han estat desterrats a exercir a la península van expressar la seva protesta davant de la delegació colonial del **Ministerio Español de Educación y Ciencia**. Aprofitant les festes de Nadal en què moltes famílies es retroben per passar uns dies plegats, el col·lectiu de professors mallorquins desterrats a la forasteria van voler recordar al delegat colonial del MEC, Sr. Crespí, la seva complicitat en un acte vergonyós i indignant que ha consistit a destinar professors mallorquins a Espanya i omplir els llocs de feina que deixaven buits amb professors forasters que, sense tenir ni idea de la nostra llengua, història i cultura, han vingut a les colònies d'ultramar a domesticar els indígenes.

RENAULT

ANTONIO RODRIGUEZ AGUILAR

AGENCIA

Son Xapeta, 1

EXPOSICIO - VENTA I TALLER

Tlf. 51 62 19

07310 CAMPANET - MALLORCA

L'Encis

**GABINET
D'ESTETICA**

C/. Palou, 22 - Tel. 54 17 59 - SA POBLA

Miquel Segura: «Voldria que la independència arribàs demà mateix»

MIQUEL SEGURA va néixer a Sa Pobra l'any 1945. Conegut escriptor i periodista, es va iniciar escrivint a la revista de Sa Pobra Vialfas. L'any 1975 col·laborava a la revista Cort i era corresponent d'Última Hora a Sa Pobra. L'any 1980 va publicar un llibre de poemes titulat *A tall de mossegada*. L'any 1982 i juntament amb el fotògraf Josep Vicens, va començar a visitar possessions i ara no fa gaire ja ha sortit publicat el volum IV de *Possessions de Mallorca*. També l'any 1982 va participar en la creació del suplement Foravila del diari El Día. Ha col·laborat en diversos mitjans de comunicació, des de la revista Sa Pobra, de la qual va ésser director, a Sovint. L'any 1990 va ésser l'autor l'autobiografia de Bruno Morey, *El darrer canonge* (1991). Actualment escriu a Última Hora i al setmanari Brisas. Miquel Segura ha destacat sempre per tractar el tema de la pagesia i els quatre volums publicats sobre les possessions en són un clar testimoni. Durant un grapat d'anys va ésser membre del gabinet d'assessors de Presidència del Govern Balear, càrrec del qual va dimitir l'octubre passat perquè, com diu ell en aquesta entrevista, *poder ésser més lliure creativament*.

- Em podrieu parlar una mica dels vostres orígens com a periodista i, per exemple, ¿què us va impulsar a aprendre a escriure en català?

Som un periodista més vocacional que professional. Vaig començar amb Alexandre Ballester, un bon amic que ara va presentar el meu llibre, *Possessions de Mallorca IV*. Vaig començar a col·laborar en la revista pobra Vialfas, a principis dels seixanta. Firmava amb el pseudònim Héctor i aleshores escrivia en castellà. Com vaig aprendre a escriure en català? Jo ja tenia més de trenta anys. Eren els últims anys de la dictadura. Vaig anar a un curset de català que va fer un home, don Bartomeu Siquier, un home a qui per ventura no se li ha fet justícia dins Mallorca. Era metge, ginecòleg, i era l'única persona que hi havia dins Sa Pobra que abans i durant la dictadura coneixia perfectament la nostra llengua, amb un rigor increïble. Era un home de dretes, molt de dretes, havia estat regidor durant el franquisme i havia estat fins i tot responsable de Falange després de la guerra. Ell era un home fonamentalment just. Era de tall autoritari però era un home just i honrat i per això va fer cremar els arxius que hi havia a Sa Pobra sobre rojos. Ell em va inocular saber escriure la meua llengua. A partir d'aquí vaig començar a llegir Josep Pla, Jaume Santandreu, etc. Jo, professionalment, no renunciï a escriure en castellà i també m'agradaria saber escriure en anglès o alemany. El que passa és que quan escric per gust només vull escriure en la meua llengua que naturalment és el català.

- L'any 1980 vàreu publicar un llibre de poemes titulat *A tall de mossegada*, ens en podrieu parlar una mica?

Aquest llibre va ésser la conseqüència d'una crisi personal molt forta. L'any 1977 vaig ésser un dels impulsors d'Unió Autonomista. Vàrem consumir milions d'hores de reunions i d'energies. Vaig passar tot un mes d'abril i de maig acompanyant un candidat pobler, que ara és regidor pel PSM a Sa Pobra, Jaume Serra. Vaig viure tot allò amb molta intensitat i em vaig dur tal perboc davant la castàstrofe electoral que si no hagués escrit aquest llibre per mi m'hagués transtornat. Aquell llibre va ésser com un vòmit. Era un llibre molt dur. Per mi va marcar una fita. Després d'aquest llibre va ésser quan vaig començar a fer de periodista.

- Vós heu tingut un contacte directe amb foravila. ¿Quina força tel·lúrica us impulsa a parlar de foravila i de la pagesia mallorquina?

Mon pare era botiguer. Jo vaig créixer dins el món del petit comerç però sempre he tingut una atracció per foravila. Mon pare em parlava molt de les possessions perquè ell hi anava a vendre, primer amb un carretó i després amb un cotxe. Allò m'atreia fortament. Va ésser precisament una persona que damunt les planes de S'Arenal ha rebut molt, Antoni Alemany, qui em va treure això. Les coses són com són. Ell em va dir: tu dus un pagès dedins i has de fer la secció de Foravila. Jo el vaig creure i em vaig deixar dur per ell. A partir d'aquí em vaig adonar que caminava per un camí que duia dedins. Vaig entrar dins un món ancestral que em va fascinar des del primer moment i vaig descobrir que allò era el meu món però en parlava, com diu en Jaume Santandreu, amb la curiositat i la gosadia del profà perquè jo no som pagès i no he posat mai una mà a una arada. Visc un conflicte entre dues vertents. Estic aclaparat entre dues realitats. Com a cronista de foravila he de predicar una modernització de les estructures i una professionalització, però, per altra, vull salvar tot un món que no tenen el perquè llevar-nos d'enimig. No hi ha res més trist que una possessió abandonada sense amo i madona. En aquest últim llibre per primera vegada he introduït elements crítics. De tot duna les possessions et fascinen per la riquesa i el luxe que hi va haver però no s'ha d'oblidar que també hi havia els missatges i gent humil que patia i ho passava molt malament.

- ¿Per què no parlau una mica de la vostra obra, *El darrer canonge*?

Dels llibres que he fet, és un dels que més estimo. Un dia em va telefonar en Bruno Morey per fer un llibre de memòries. Jo havia fet un reportatge sobre la possessió de Ca l'Abat. Em va posar dues condicions: la primera que no hi hagués temes tabús i la segona que fos escrit en català. Jo n'hi vaig posar una: que pogués introduir elements propis. Jo no enregistrava sinó que agafava notes. El llibre està fet amb tres tempos. Primer prenia

notes sobre les seves paraules i després els donava forma. Després hi ha una narració meua del dia, de l'hora i el moment en què l'autor fa aquestes declaracions.

Aprofit per descriure l'entorn meravellós, que és Ca l'Abat. Es va donar la coincidència que vàrem començar un juliol i vàrem acabar un juliol. Aleshores va ésser un cicle vital complet amb les quatre estacions. Finalment hi ha una tercera superposició i és que a partir del moment de la història en el qual jo tenc ús de raó, són els anys 55-60, hi vaig ficant records personals meus.

- ¿En quins projectes estau embarcat ara?

Estic treballant en un llibre testimoni. L'editor Basilio Baltasar em va proposar un llibre d'entrevistes que recollís la situació dels xuetes al segle XX, que arreglès la tradició oral. M'hi vaig posar amb entusiasme però m'he trobat amb unes circumstàncies que m'han aconsellat canviar un poc. I és que les persones que tenen per dir no volen dir. I les primeres persones interessades a no dir són els xuetes. Em trobo que no volen parlar. Aleshores el que faig és, a través dels seus silencis, de les seves veritats a mitges o fins i tot dels seus enganys, rastreig dins els meus records personals i faré un llibre testimoni que serà una investigació cap endins meua.

- Hi ha mallorquins que són portadors de dos prejudicis o de dues fòbies, l'antixuetisme i l'anticatalanisme, ¿no creis que en la mesura que s'ensenya la nostra història i la nostra llengua a les escoles els prejudicis poden anar cedint?

Jo et diria que no he establert un paral·lelisme entre l'antixuetisme i l'anticatalanisme. Per tot allò que he arribat a aclarir, l'antixuetisme no és una actitud racista sinó que és una actitud sociològica. D'això n'estic convençut. Si passa el mateix amb l'anticatalanisme no ho sé però probablement sí. L'antixuetisme va més bé contra un estil de viure. És una qüestió d'enveja, de

Miquel Segura: «Voldria que la independència arribàs demà mateix»

revenge i de ressentiment. Els xuetes que de qualque manera assolien un cert estatus, comerciants o petits industrials, sabien viure bé. Això era una font d'odis i d'inquines. Aleshores en moments de crisi eren convertits en boc explatori sobre els quals es desfermava la frustració col·lectiva. L'anticatalanisme supòs que també té les mateixes arrels. Jo l'anticatalanisme el veig com l'actitud irracional de qui sap que hi ha uns essers que viuen més bé que ell i que en comptes de reconèixer que se saben administrar millor, llavors pensen que els roben o que els volen dominar. Per a mi l'anticatalanisme avui a Mallorca és infantil, ridícul, però existeix i és un fet.

"HEM DE PERDRE LA POR. HEM D'EXORCITZAR TOTS ELS DIMONIS, EL DE L'ANTIXUETISME I EL DE L'ANTICATALANISME"

- L'autoodi consisteix en el rebuig contra un mateix i és fruit de la repressió, de la manipulació i de la ignorància. Hi ha negres que no volen ésser negres i per això s'enfarinolen. Els mallorquins actuals som de llengua i nació catalanes i en canvi n'hi ha que no ho volen reconèixer. Hi ha mallorquins que odien els xuetes però en canvi ignoren que ells mateixos duen sang jueva a les venes. ¿Com actuar davant això? Vós què penseu: ¿val més callar i pensar que el temps tot ho cura o pensau, com Josep Tarongí al segle XIX, que cal parlar clar sense por?

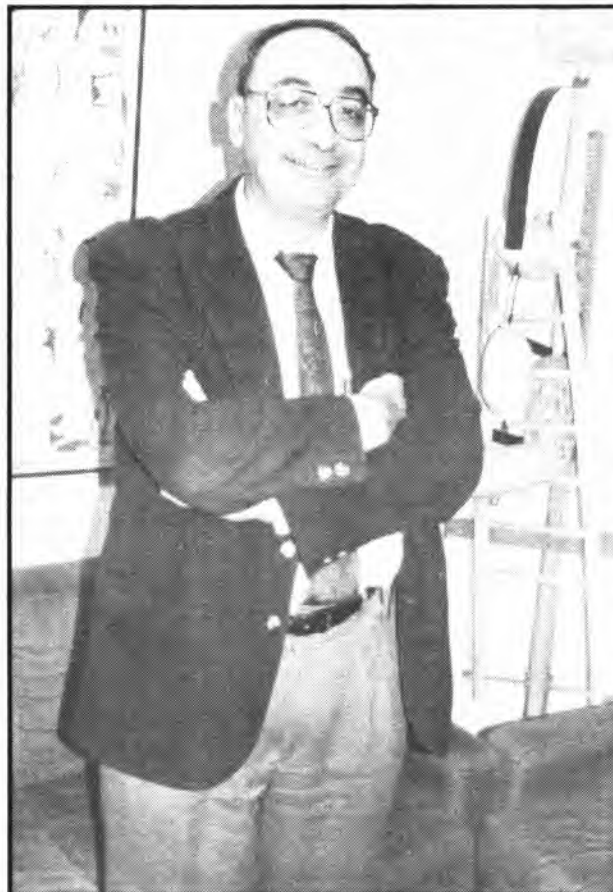
Crec que no val callar. Pens que s'ha d'investigar, pensar i treure a passejar els dimonis a veure si s'oregen. El millor exorcisme és la publicitat, la llum i els taquígrafs. Personalment la meva acció és no callar, ni en un sentit ni en l'altre. Per tot allà on vaig, sense orgull però també sense cap complex, em present com un xueta i amb la part catalana també. Crec que fins i tot la definició de mallorquí per a la nostra llengua és correcta però només per reblar l'afirmació com a senya d'identitat nacional s'ha de dir llengua catalana. Hem de perdre la por. Hem d'exorcitzar tots els dimonis, el de l'antixuetisme i el de l'anticatalanisme. El que ens ajudarà és el coneixement i la divulgació. Val més que ens hi enfadem ara i no que d'aquí cent anys els nostres descendents encara hagin d'estar amb la neura de no saber qui són.

- Miquel Forteza, al seu llibre *Els descendents dels jueus conversos de Mallorca* (1972), va destacar l'aristocràcia mallorquina com una de les causes principals de la persistència de l'antixuetisme a Mallorca; l'historiador Leonard Muntaner ja n'ha aportat documents històrics, ¿estau d'acord que per resoldre un problema s'ha d'anar a cercar l'arrel profunda, arrabassar-la i exposar-la a la llum del sol perquè s'assequi?

Jo no som historiador. Vaig llegir el llibre d'en Miquel Forteza fa uns quants anys i no l'he tornat repassar. Sé que destaca això. Personalment no tinc experiències de menyspreus de gent de l'aristocràcia mallorquina pel fet d'ésser xueta però, per exemple, xerrant amb Leonard Muntaner ell n'està convençut i com tu dius, n'ha aportat documents històrics. Com ja he dit abans i si no entraria en contradicció, pens que s'ha de treure tot, s'ha

d'orejar tot sense manies i que tothom assumeixi la seva responsabilitat. I tampoc no veig perquè a ningú li hagi de saber greu perquè, per exemple, jo no en som res del que pogués fer un rebesavi meu.

- Si volem explicar el present hem d'anar cercar respostes al passat. Igualment si volem incidir en el futur cal actuar en el present. La discriminació contra els xuetes és un dels grans temes pendents que afecta la cohesió interna dels mallorquins com a poble, ¿què s'hauria de fer en aquests moments i segons la vostra opinió per contribuir a

accelerar el procés de reconciliació entre tots els mallorquins per damunt de diferències ideològiques i recels històrics?

S'hauria d'iniciar un gran procés d'estudi històric i també de divulgació popular. Per exemple, quan jo escric un article i em present com a xueta, als mateixos amics meus xuetes això no els agrada. Aquest és un tema complex. Pens que no ens hem de recloure dins un guetho però que també s'ha de salvar tot un món cultural que és el que correspon a tot un passat xueta, el dels comerciants, dels botiguers, petits industrials... Si aquest gran procés tingués en un moment determinat un acte simbòlic de desgrecge, de reconciliació i on de qualque manera es demanàs perdó pel sofriment i la discriminació exercida contra els xuetes, pens que seria molt bo. Ara també si en aquests moments sortia una autoritat pública i en nom del poble mallorquí demanàs perdó als xuetes per tot el que han patit, tendria el valor d'un gest simbòlic però no llevaria el substrat d'inquina que encara existeix. Però això és un procés i crec que hem avançat molt...

- Bé, però de totes maneres els gests simbòlics acaben tenint molt de valor. El fet que Jeroni Albertí, en el moment de redacció de l'estatut d'autonomia, no cedís davant les pressions del seu partit de Madrid i mantingués l'expressió "llengua catalana", això amb el temps ha estat molt positiu i s'ha de reconèixer, no?

Sí, jo veuria molt bé un gest que de qualque manera ens restablís la condició de ciutadans de ple dret i que en una Mallorca futura s'esvaís totalment aquest prejudici. S'hauria de fer però no s'hauria de caure ni en folklorismes, paternalisme...

"LA CULMINACIO DE LA MEVA VIDA SERIA VISITAR ISRAEL EN REPRESENTACIO O COM A MEMBRE VINCULAT A UN GOVERN MALLORQUI INDEPENDENT"

- La història demostra que la independència no la fa un partit sinó un poble, és a dir, si volem que la independència realment triomfi hi hem d'implicar tots els mallorquins sense distincions socials ni d'idees. ¿No creis que els xuetes mallorquins poden jugar un paper fonamental, per exemple, dins el camp de les relacions internacionals?

Els xuetes mallorquins, en el cas que arribi la independència, que jo, que no som tan optimista com tu, voldria que arribàs demà mateix, però ho veig un procés molt llarg i sobretot més conflictiu, hauríem de jugar el nostre paper com a tals a tots els nivells a fi de no quedar exclosos d'un fenomen nou.

- Un nou estat independent ha d'aspirar a tenir bones relacions amb tots els veïnats de la Mediterrània. Estic pensant, per exemple, en l'estat d'Israel.

Bé, en aquest sentit crec que hi ha molta gent que no ha sortit a rotlle però que té les idees molt clares, que pensa molt i que en un moment donat podrien aportar moltíssim. Jo estaria obert al que fos. Es pot dir que la meva il·lusió més gran seria visitar Israel en representació o com a membre vinculat a un govern mallorquí independent. Això seria el somni de la meua vida, però dubt que això pogués arribar a ser. Si això arribàs a ser seria la culminació de la meua vida.

"PER VENTURA HI HA GENT QUE PENSA AIXÍ SENSE SABER QUE ES NACIONALISTA"

- Alexandre Forcades va parlar d'independència al Parlament Balear. ¿Estau d'acord que els mallorquins, per damunt de dretes i d'esquerres tenim un problema en comú que es diu Madrid, un interlocutor que defensa molt malament els nostres interessos davant Brussel·les i que ens espolia fiscalment?

Crec que sí, per damunt de dretes i d'esquerres, per damunt d'ideologies, que per altra banda de cada dia estan més acostades, a Mallorca el que hem de predicar és que, primer, els mallorquins som les víctimes d'un estat que ens espolia, d'un estat que se'n du deu i ens torna u, que hem de pagar una doble sanitat, una doble seguretat ciutadana, que no podem saber mai què fan

Miquel Segura

amb els nostres doblers i que estam indefensos davant un estat golafre que se'n du tot el que pot i més. Això és una cosa que s'ha d'explicar amb números, d'una manera sense ideologia i amb la fredor dels fets. A partir d'aquí, això és un fet que hauria d'assumir qualsevol governant sigui de dretes sigui d'esquerres. Que això és un plantejament nacionalista, d'acord però per ventura hi ha gent que pensa així sense saber que es nacionalista. Hem de fer un discurs econòmic i no hi ha dret que si una persona guanya tres milions a l'any n'hagi de fotre un i mig per mantenir una guarda de golafres que no volen fer feina. Això és una realitat i no és fer demagògia. Em pareix molt bé el Sr. Forcades que el primer dia que es va asseure i va començar a fer números, es va fer nacionalista. Això és lògic. Estic segur que si jo maneja els números que maneja el Sr. Forcades seria molt més radical del que no som.

-Vós coneixeu d'aprop el tema de l'agricultura mallorquina. ¿Estan indefensos els nostres pagesos?

Totalment. Els nostres pagesos tenen tres grans enemics. Per una part, el mateix enemic que tenim tots els mallorquins, un estat que no pensa en nosaltres, uns senyors que van anar a pactar a Brussel·les entrar a qualsevol preu i que ens van vendre com a xinos. Per altra part pateixen el mal de tots els pagesos i per altra pateixen el seu propi mal d'uns senyors a qui no es va ensenyar que la seva professió era la més important d'aquesta terra i que no es podia conrear la terra de la mateixa manera que s'alena o que es va a pixar sinó que conrear era igual que tenir oberta una botiga o una fàbrica de senalles i que s'havia de planificar i sobretot que s'havia de resoldre el tema de la comercialització. El pagès està totalment indefens davant l'estat espanyol, davant la burocràcia, que és aclaparadora, fins i tot l'autonòmica, i indefens contra ell mateix. El pagès mallorquí ha patit molt, l'han enganyat, l'han fotut, se n'han rigut i com és natural s'ha refugiat darrera una barrera defensiva i escèptica. En aquests moments hauria de comprendre que si vol continuar essent pagès ha de salvar el seu entorn i s'ha de professionalitzar. El Govern Balear ha d'intervenir si fa falta per salvar l'agricultura. Quan hi va haver la crisi bancària dels anys vuitanta, el govern d'UCD va intervenir per salvar la banca, ara idò per què critiquen tant el President Canyelles quan parla d'intervenir en Agama o la CAP? S'ha d'intervenir en el camp de la llengua a favor de la normalització lingüística, en el camp del petit comerç... sempre quan aquelles persones que reben ajuda sàpiguen el que volen i cap on volen anar. El que no es pot fer és ajudar una persona que no vol esser ajudada. En un país massacrada com el nostre, el liberalisme a ultrança és la darrera cosa que ens falta perquè ens llevin d'enmig a puntades de peu.

-Vós que el coneixeu d'aprop, ¿romprà el President Canyelles amb Madrid ara que els interessos econòmics de la metròpoli no coincideixen amb els interessos de Balears? Què el frena?

Durant uns anys vaig esser membre del gabinet d'assessors de Presidència. Ara no ho som. Vaig dimitir l'octubre per poder esser més lliure creativament però et diré que tenc una relació d'amistat amb ell. L'admir profundament i el tenc en una gran estimació. Jo no crec que ell es plantegi rompre amb Madrid. Ell és un pagès de muntanya. Amollarà un pam per guanyar-ne un i mig. Ell pactarà, estudiarà i farà els seus comptes. El President Canyelles és un home molt viu que juga una partida d'escacs i ell és l'únic que veu totes les peces. No crec que es plantegi rompre amb Madrid. El que sí

crec que es planteja és anar assumint més quotes d'autogovern. Ell és un pactista i un possibilista.

- Estau d'acord, però, que els interessos econòmics de la metròpoli i els interessos de Balears no coincideixen.

És clar que sí. Els interessos no coincideixen. Quan la deprecació de la pesseta no anava bé per a Espanya, a nosaltres ens anava bé, i viceversa.

- Bé, aleshores la ruptura és qüestió de temps i de maduració, no?

Sí, el que passa és que jo no veig el camí per on pugui anar la independència. Tu ets optimista quant a la independència de Catalunya principat, sí, jo crec que si un dia a en Jordi Pujol si li inflen els ous, parlant malament, i davant un estat espanyol que no amolla i una situació internacional favorable aleshores donaria una passa endavant perquè ell té un país i té un poble que el seguiria. Però aquí no, aquí el president sap que no té un poble darrera que el seguiria cap a la independència i per tant ha de jugar amb les eines que té. Si el principat de Catalunya proclamés la independència, què faríem nosaltres? Aquesta és la meva gran pregunta. Si això és produït i nosaltres en quedàssim al marge seria terrible. Com podríem anar cap a la independència? Això és el que jo no acab de veure.

- Aquest estiu varem poder escoltar Josef Prokes a les tertúlies d'Esquerra Republicana (ERC) a Ses Tarragones. Avui Eslovàquia ja és independent i no hi ha hagut ni violència ni vessament de sang, què pensau d'això?

Em va agradar molt sentir el Sr. Prokes a ses Tarragones. El vaig trobar un home molt assenyat. Precisament el que em va agradar més va esser la seva tranquil·litat, la seva moderació. Era un home que no era anti res sinó pro-eslovac. Em va agradar molt la seva templança lluny de tota crispació. Clar que també hi ha un fet, Eslovàquia no era una nació oprimida per una altra. Per ventura si ell patís el que nosaltres patim aquí aniria més cremat. Em va agradar però sentir parlar d'independència en un to moderat i temperat.

- S'ARENAL fa més d'un any que fa una enquesta a botiguers i comerciants sobre si viuríem millor independents d'Espanya. Enmig de la sorpresa d'uns i de la incredulitat d'altres, la resposta majoritària és ben clara: sí. Què pensau d'això?

El que passa és que vosaltres sou molt vius. La veritat és que feis una pregunta molt hàbil. Jo pens, primera, viuríem molt millor independents d'Espanya. I segona, a mi personalment m'encantaria formar part d'una confederació Països Catalans allà on Balears conservàssim una màxima quota d'autogovern i on els Països Catalans fossin una mena d'escaló intermediari (l'eix de la Mediterrània) entre Brussel·les i el Govern Balear.

-¿Què pensau de S'ARENAL DE MALLORCA i que ens hagin retirat la publicitat institucional?

La retirada de publicitat és absolutament injusta. Jo em pensava que no s'havia consumat. S'ARENAL DE MALLORCA, com a mitjà d'expressió i d'opinió nacionalista defensor de la llengua trob que és necessari i trob que heu fet una gran feina i que qualcú l'havia de fer, ara bé, per ventura ara seria el moment de, sense renunciar ni un pèl a denunciar les injustícies, l'espollació fiscal, la hipocresia de l'espanyolisme, sí que crec, que com a estratègia, seria bo si més no moderar una mica les formes però mai les actituds. O sigui, en aquest moment, us heu obert pas per dins un tumult a paperines, això per posar un símil, no us deixaven predicar dins una església plena de gent i a cops de creu heu pujat damunt la trona, bé ara ja sou damunt la trona, aleshores jo no gastaria energies amb segons quines polèmiques perquè al final són estèrils.

Jaume Sastre

S'Arenal de Mallorca

Clausurat el primer curs de formació de professors de tennis

El passat dia 8 de desembre va concloure el primer curs de formació de professors de tennis de Mallorca que s'impartí durant cinc dies al Complex Esportiu Son Veri Nou. Un total de dotze professors mallorquins han assistit a les classes que ha impartit Luis Mediero, pertanyent al Registre Professional de Tennis, que ha esdevingut la primera organització en tot l'estat en la formació i titulació de professors.

El present curs, que ha obtingut un èxit notable, ha estat organitzat per l'escola de Tennis López-

Luna i va concloure amb un dinar, al qual assistiren les autoritats municipals de Lluçmajor, a més dels esportistes que han seguit el curs. A l'acte de cloenda es feu entrega de diplomes als assistents al curs que han superat les proves.

Pel proper mes d'agost està previst que s'organitzi un nou curs per a professors, donada la gran demanda de sol·licituds d'assistència; el nou curs s'impartirà altre cop a l'escola de Tennis López-Luna del Complex Esportiu de Son Veri Nou.

GABINET
D'ESTÈTICA
IMATGE

C/. RENO, 76 - TELEFON 54 06 84 - SA POBLA

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES

Carrer dels Fadrins, 42
Telèfons: 54 22 90 - 54 19 67
SA POBLA

Josep Melià i «Els mallorquins»

Just abans de les Festes de Cap d'Any, ha arribat a la nostra redacció el número 58 de la revista el Mirall, que dirigeix el santjoaner Climent Picornell. La seva lectura ha estat extremament agradable i la recomanem de bon de veres a tota la gent que estima Mallorca. Com que hi haurà gent que no la trobarà, en vull fer uns comentaris per als nostres lectors.

Començaré amb una entrevista del director de la revista a Josep Melià, escriptor i polític que avui milita dins Convergència Balear.

— Si avui haguessis d'escriure "Els Mallorquins", ho faries en una altra sintonia? — Si avui no hagués escrit "Els Mallorquins", possiblement no l'escriuria. Això és fer ciència ficció, però és evident que allà on som, jo, un empresari turístic amb una història vital, que tindria l'edat que tenc i la informació que tenc, a hores d'ara no faria un llibre. A pesar que vaig dir que vull fer un pamflet, seria d'una mida inadequada per ser literatura pamfletària. Crec que l'enfocament elitista que representa la cultura llibresca avui ja no és vàlid. Jo faria pamflets com octavetes o intentaria transmetre per la televisió o la ràdio les idees bàsiques d'aquest pensament. I això s'ha de fer en el Parlament, en el carrer, en els mitings polítics i s'ha de fer a una velocitat de creuer i de capacitat d'adhesió a la que cal per a la reflexió individual de persones que llegeixen un llibre i un altre i al cap de deu anys van madurant i esclaten en una presa de consciència. No podem madurar tan lentament."

En Josep Melià ens dona la raó i d'això, nosaltres, els qui feim S'ARENAL DE MALLORCA, ens en congratulam. Fa anys que feim "pamflets" i els repartim de forma gratuïta per totes les bústies i portes de la geografia mallorquina. Antonio Alemany ha dit: "los locos reparten panfletos". Una literatura pamfletària que diu les coses pel seu nom i escandalitza un sector important de la nostra societat. Una enquesta que demana si viuríem millor independents d'Espanya, i que els nostres enquestats d'entrada no entenen, però quan els explicam que els espanyols s'enduen els nostres doblers cap a Castella i que nosaltres cada dia som més pobres, fa reaccionar mallorquins i forasters, que comencen a dir pestes del govern espanyol i dels partits majoritaris que el nodreixen i diuen que a les properes eleccions votaran partits nacionalistes mallorquins a fi d'aconseguir la independència d'una Mallorca federada amb els altres països catalans.

A la mateixa revista, el llucmajorer Miquel Cardell, qui a vegades ha dit pestes de "S'Arenal", en un article sobre llengua i mitjans de comunicació a Mallorca, escriu: "Falta veure quina serà la continuïtat de la revista "Radical", a la qual el govern autonòmic s'encarrega de fer una valuosa publicitat. És important ressenyar el pes que en el debat polític i nacional ha assolit una revista procedent de la premsa forana, S'ARENAL DE MALLORCA, com ho és tenint en compte la decisió de l'organització d'aquesta premsa de progressar en els camps de la normalització lingüística i la coordinació."

En aquesta revista trobareu també un article del conseller de Cultura, Tomeu Vidal. Un altre de Jeroni Albertí; un altre de Joan Mayol sobre la gestió de la natura i moltes coses més. Una revista, aquesta vegada, per llegir i guardar. La trobareu a l'Obra Cultural Balear si no la trobau al vostre quiosc.

Mateu Joan i Florit

La normalització al Comerç

Les etiquetes en català

Pels volts de Nadal ja s'han convertit en tradició, per a moltes persones preocupades pel procés de normalització lingüística, la visita a la Mostra de Productes Etiquetats en Català que organitza cada any l'Associació en Defensa de l'Etiquetatge en Català (ADEC) i que també té el suport de la Crida a la Solidaritat. La fira, un dels actes més multitudinaris que organitza l'ADEC, se celebra els dies 18, 19 i 20 del mes de desembre a la Rambla Pla de l'Os de Barcelona. La mostra, en què participen una trentena d'estands, es complementa amb una panera monumental de productes normalitzats que s'exhibeix en uns grans magatzems de Barcelona.

Al llarg dels anys, la mostra ha anat adquirint fama i s'ha consolidat com a una de les fires alimentàries més importants de Barcelona. Als diferents estands, s'hi poden trobar gran varietat de productes que ja presenten les seves etiquetes normalitzades, des d'un sidral o una pegadolça als típics productes de les festes nadalenques, passant per un gran assortiment en matèria de cosmètics i productes per a la neteja de la llar.

De fet, la normalització del català en l'activitat econòmica és un dels reptes més importants que té plantejats actualment el català i, dins d'aquest àmbit, l'etiquetatge dels productes que es comercialitzen a Catalunya continua presentant nombroses mancances. Sense tenir una legislació que obligui els empresaris a utilitzar el català a l'hora d'etiquetar els seus productes, és difícil incidir de ple en aquest sector. El Govern català no ha pres encara cap determini per emparar els drets dels catalanoparlants en aquest camp i la llengua catalana continua sense tenir cap obligatorietat. Aquest imperatiu, però, no hauria d'estar només restringit als productes alimentaris, sinó que hauria d'afectar també qualsevol bé de consum o de producció.

La possibilitat que la situació canviï pot presentar-se si s'aprova el projecte de llei de l'Estatut del Consumidor que s'ha de debatre properament. Al capítol 4 del projecte de llei hi ha un apartat dedicat als drets lingüístics dels consumidors que, en un dels seus punts, diu que els consumidors tenen dret a rebre en català les informacions pertinents per al consum i ús dels béns, productes i serveis, i en especial les dades obligatòries directament relacionades amb la salvaguarda de la seva salut i seguretat. L'Associació en Defensa de l'Etiquetatge en Català està treballant per tal que aquest projecte de llei s'aprovi.

En el mateix àmbit legislatiu, una de les paradoxes que es pot donar properament amb l'entrada en vigor del Tractat de Maastricht és que la venda de productes etiquetats en qualsevol llengua de la Comunitat Europea sigui legal i estigui regulada i que, en canvi, el català continuï essent una llengua tolerada però desamparada legalment.

600 empreses a Catalunya

Segons dades facilitades per l'ADEC, al Principat unes sis-centes empreses etiqueten els seus productes de manera normalitzada, bé emprant únicament el català o bé utilitzant el plurilingüisme, segons si els productes es comercialitzen només a Catalunya o si també s'adrecen fora del Principat.

No hi ha dubte que la voluntat i conscienciament dels empresaris que treballen a Catalunya és un factor decisiu per impulsar la normalització en aquest terreny. El principal obstacle amb què es troben els empresaris és

que comercialitzen el seu producte fora de l'àmbit català i per això han d'optar per l'etiquetatge plurilingüe. Aquesta sembla una bona solució, però també cal tenir en compte l'efecte que pot causar l'etiquetatge en una llengua que no és el castellà en el públic receptor de la resta de l'Estat. Xavier Albertí, administrador gerent de l'empresa Xarcuteria La Selva, de Capllonç (Gironès), té una especial preocupació pel tema de la normalització lingüística. Per aquest motiu, va impulsar l'elaboració d'una enquesta per tal de comprovar la reacció dels consumidors de tot l'Estat en aquest sentit. L'estudi es va dividir per Comunitats Autònomes i en el qüestionari es demanava la reacció de l'enquestat quan observa en un supermercat un producte que no està etiquetat només en castellà, sinó que també ho està en català, gallec i basc. L'enquesta revela que en la majoria dels casos preval l'actitud d'indiferència. Tanmateix, les comunitats que mantenen una actitud més negativa en aquest sentit són La Rioja, Castilla-La Mancha, Andalusia i Extremadura. Per altra banda, les actituds més positives vénen dels ciutadans d'Euskadi, Navarra i Catalunya.

Més ajut institucional

L'ADEC suggereix que les institucions haurien de col·laborar en la normalització del sector incidint en d'altres aspectes, com ara fent que sigui condició indispensable per atorgar qualsevol guardó o denominació que la llengua catalana figurei en lloc principal a les etiquetes i l'envàs dels productes. Com a possibles solucions s'apunta que la normativa feta pel Departament de Comerç, Consum i Turisme de la Generalitat per la qual s'estableix la concessió de les denominacions d'origen o la de productes de qualitat contemplés un apartat on es determinés com a imprescindible la utilització de la llengua pròpia de Catalunya en l'etiquetatge dels productes, o en un altre àmbit, l'administració podria donar suport i promoure els productes etiquetats en català. En tot aquest procés l'ADEC també realitza una tasca important, informant, protegint i donant suport a totes les empreses que etiqueten els seus productes en català.

Cinc anys de funcionament

L'ADEC va formalitzar-se el mes de març del 1987, quan es va comprovar que, passats sis anys de la creació de la Llei de Normalització Lingüística, la majoria dels productes encara no s'etiquetaven en català. Al llarg de tots aquests anys l'entitat ha realitzat nombroses activitats i ha organitzat mostres que, de manera itinerant, han recorregut totes les comarques.

Montse Pradas
(Presència, núm. 1.086)

Entrevista a Joan-Lluís Gamundí Seguí: «Miquel Nigorra i Corona Cobian no serveixen al Banc de Crèdit Balear, se'n serveixen d'ell per fer mangarrufes»

Joan-Lluís Gamundí i Seguí és Arquitecte Tècnic de professió i actualment està fent feina a l'administració pública. Durant la seva vida laboral ha arribat a ser un dels homes més poderosos dins el Banc de Crèdit Balear, Es Crèdit, però també un dels homes més represaliats. Per mor del seu enfrontament amb Miquel Nigorra, i la seva esposa Corona Cobian, president i vicepresidenta del banc, perdé tot el que tenia, posició, feina, salut, amics i família. Ara, com un home que torna a començar de zero, està lluitant contra una de les persones més poderoses de les nostres illes; com diu ell, "ja no hi ha res a perdre", pel seu bé, pel de totes les persones honrades que queden, i pel Crèdit al qual dedica bona part de la seva vida, i que tant estima.

— Abans de començar, ¿com us formàreu per a la vida laboral?

Vaig estudiar uns anys a fora, primer a Saragossa, on vaig fer Humanitats, i llavors a Barcelona on vaig fer Arquitectura Tècnica, un màster de Valoracions, i a Palma hi vaig estudiar decoració a l'Escola d'Arts i Oficis.

La meua incorporació al món laboral començà amb l'entrada a una empresa de construcció, i posteriorment, durant desset anys al Banc de Crèdit Balear, on vaig arribar a ocupar càrrecs directius. Després de patir una crisi laboral i personal molt gran vaig guanyar unes oposicions i vaig entrar a l'Ajuntament de Palma com a Tècnic d'Administració Especial, dins la gerència d'Urbanisme, també compartesc aquesta tasca amb la meua feina particular d'arquitecte tècnic a fora del terme.

També he de dir que en el temps lliure som pintor, he fet diverses exposicions, i alguna vegada he sortit a exposar a fora de l'estat. La pintura és la meua veritable llibertat, faig molta feina en altres coses per poder ser lliure en la pintura.

— Anem pas a pas, en primer lloc com a persona vinculada al món de la construcció, ¿vareu viure el "boom" de la construcció a Mallorca?

Ja hi vaig arribar un poc tard, encara que es feien moltes de coses, i es construïen molts d'hotels que s'amortitzaven en uns quatre anys, això era fantàstic, però el que passa és que han volgut que aquests hotels durassin tota la vida, i això no ha anat bé perquè no s'han produït les reinversions necessàries per readequar-los. Aquí s'han guanyat molts de doblers, però han sortit molts dels beneficis a fora de Mallorca. Si per una banda això és bo perquè el risc empresarial no està tan concentrat, i a més a qualche lloc s'han d'obtenir els beneficis, objectiu final de tota empresa, per l'altra no ens ha estat gens bo perquè els beneficis obtinguts amb aquestes noves inversions a l'estranger no s'han reinvertits dins la nostra economia.

— Durant molts d'anys heu fet feina al Banc de Crèdit Balear, ¿quina ha estat la vostra trajectòria dins aquesta entitat?

Vaig entrar a fer feina al Crèdit Balear perquè l'empresa allà on feia feina, "Construccions i Obres Carbonell", va fer l'estructura de la seu del banc, a la plaça d'Espanya de Ciutat, i em digueren si em volia integrar dins el Crèdit Balear com a arquitecte tècnic; a

Joan-Lluís Gamundí Seguí.

Es Crèdit

“Vaig fer gravacions d'un suborn a polítics de Calvià”

mi, em va semblar bé perquè era una empresa més gran i més atractiva per mi. Al cap de poc temps em feren cap del departament d'Immòbles i Instal·lacions, després de Compres Centralitzades, després de Seguretat, Magatzem, arxius, etc, i en pocs anys vaig ser el responsable de sis departaments del banc.

Durant dotze anys vaig ser el cap de Departaments Centrals. Després com a càstig d'en Miquel i na Corona vaig ser, durant cinc anys, director d'una urbana de vora el barri xino.

— Des del moment que sou un dels màxims responsables del banc, fins al dia que en sortíreu, ¿què succeí en les vostres relacions amb els altres dirigents del Crèdit?

En principi tot anà molt bé. El Crèdit ha tingut la sort que sempre ha comptat amb un personal balear collonut, i sempre hi ha hagut molt de companyonia. Però ha estat un banc que no ha tingut mai un director general mallorquí, en no ser fa molts d'anys que el Crèdit estava intervingut pel Banc d'Espanya, i això perquè en Miquel Nigorra no ho ha volgut, no ha entès el nostre mode de pensar. Aquest fet ha provocat un estancament del banc, i en lloc de ser el número u dins les Balears, tal com podia ser, està molt per davall de les seves possibilitats.

“Lluís Valls Taberner, president del Banc Popular, és còmplice i encobridor de moltes de les operacions irregulars que s'han fet dins Es Crèdit”

Pel que fa referència als problemes que vaig tenir, en primer lloc he de dir que tota persona que ocupi un càrrec de responsabilitat a dins un banc ha de pagar un preu, perquè avui en dia les persones de confiança a dins les empreses han de fer coses que sovint freguen la il·legalitat, i això fa que aquestes perdin la seva dignitat. Jo confés que vaig fer coses en contra de la meua dignitat, en contra de la legalitat.

En aquell temps jo estava a les ordres de don Miquel Nigorra, que era i és el president de l'entitat, ja que el banc era majoritàriament de la seva família, per tant també de la seva esposa, na Corona. Vaig estar fent una sèrie de coses com una gravació de suborn a polítics de Calvià, valoracions de part de coses que havia de comprar ell i que s'hi posaven preus baixos, i moltes coses més que estan en mans de la justícia, i d'altres que hi duré, però ara no vull ni puc entrar en més detalls.

Aquest tema, potser sorprèn a molts, no l'he pogut fer conèixer abans, perquè els mitjans de comunicació hi han posat una campana de vidre i s'han convertit en uns vulgars escoltes del potents i del prepotents, segons la seva conveniència.

Entrevista a Joan-Lluís Gamundí Seguí

— Des de que vós vàreu dir que no volíeu continuar actuant de la mateixa manera com ho havíeu fet fins a les hores, fins que vàreu sortir del Crèdit, ¿què va passar?

En primer lloc, quan jo vaig dir al president que no volia fer més imputacions irregulars i no procedents, al seu favor, i que tampoc no volia fer més gravacions de suborns, ni fer valoracions falses, per exemple la que volia que fes de les cases de Santa Ponça, unes cases que són del temps del Rei En Jaume, i que volia que valoràs per 20 milions de pessetes i que pertanyien a IMISA, una filial del mateix banc de la qual ell n'era president, que en els darrers anys se n'havia gastat més de cinquanta, i que en realitat en valien més de mil milions, jo no vaig voler fer aquesta valoració i ja em deixaren de banda, però un temps després el president comprà aquestes cases per tan sols 18 milions. Aquesta compra és una estafa als accionistes de l'empresa perquè disminueix el benefici a repartir entre ells, i a Hisenda, perquè compraren les cases per un preu molt inferior al real; i crec que no se va pagar plusvàlua a l'Ajuntament de Calvià.

Des de fa uns anys el Banc Popular, d'en Lluís Valls Taberner, és el que comanda dins el Crèdit Balear, i per això jo he de dir que moltes d'aquestes operacions tenen com a còmplice i encobridor a don Lluís Valls, perquè ell sap el que ha passat, ja que jo li ho vaig dir un mes abans d'anar-me'n del banc, i ell no ha fet absolutament res, ni advertir ni cessar als responsables d'aquestes operacions. Amb tot això el que passa és que les persones amb més barra són les que comanden, i mentre en aquesta terra hi comandi aquesta gent, la classe mitjana i baixa, nosaltres, no anirem bé mai, perquè ells volen fer un enriquiment ràpid, amb especulació, i aquests coses no consoliden mai la riquesa d'una comunitat, amb molta manca de solidaritat.

— ¿Qui culpabilitzàrieu dels suborns que hi ha hagut?

Concretament Miquel Nigorra Oliver, instigat, sobretot, per la seva esposa, na Corona Cobian. Aquestes dues persones no serveixen al Banc de Crèdit Balear, sinó que se'n serveixen amb les seves mangarrufes.

— ¿Havíeu tingut qualche enfrontament amb don Miquel Nigorra abans de ser traslladat al barri xinó?

Uns anys abans, un dia que em trobava a les cases de Sant Ponça, parlant amb na Corona Cobian li vaig dir que no m'agradaven aquestes coses que estava fent amb profit seu, i ella em respongué que "aquestes coses eren compensacions a don Miquel perquè ell està treballant molt per al Banc, que això eren coses normals i que a més s'evitava al Fisc".

Abans que aquestes cases fossin de la seva propietat, ells ja hi estaven vivint feia molts d'anys, i na Corona va dir al seu marit que com que la gent es pensava que allò ja era seu, que perquè no s'ho quedaven, aleshores començaren a fer passes per tal de fer-s'ho seu amb l'autorització de don Lluís Valls.

En el fons, don Miquel Nigorra és un bon al·lot, però això no justifica el que ha fet. La seva esposa l'ha duit per mal camí, i sempre l'ha tingut i el tindrà dominat, perquè d'ella no es pot dir el mateix, i a més es mereix uns qualificatius molts durs, que per respecte no diré.

— ¿Quins qualificatius posàrieu a les accions de Miquel Nigorra dins el Crèdit Balear?

Primer de tot crec que hi ha hagut un abús de confiança de cara als accionistes del banc i d'IMISA; en tot el que envolta la seva gestió, que li ha produït un benefici personal atípic, del que se n'ha aprofitat sobretot en Nigorra. El més greu és que el President del Crèdit Balear ni sap, ni pot, ni vol fer que el Crèdit vagi per bon camí.

El banc ha tingut i té gran part dels seus negocis en la construcció i en el turisme, i com que aquests sectors no rutllen gaire bé i no s'ha fet una expansió racional,

Miquel Nigorra Oliver. Registrador de la Propietat en exercici, Advocat per Deusto, President del Banc de Crèdit Balear, Conseller del Banc Popular Espanyol, President d'Inmuebles i Materias Industriales (IMISA), ex-propetària de les cases de la possessió de Santa Ponça i urbanitzadora de Sant Ponça; President del Club Nàutic Sant Ponça, President del Club de Golf Santa Ponça, entre d'altres.

seriosa i eficaç per diversificar els riscos i estendre's a altres sectors, el president i la vice-presidenta, que és la seva dona, han degollat el Crèdit Balear, i l'han duit a un camí molt difícil, i que en el futur encara ho serà més, ja que ells només han concentrat les inversions del banc al sector més especulatiu. L'antítesis del Crèdit és el banc d'Abel Matutes, el Banco de Ibiza, que està donant una lliçó d'estratègia i màrqueting; i a nivell de les illes Sa Nostra ha esdevingut el nostre major i millor exponent de la funció de l'empresa financera.

Jo estimo molt el banc, però des de que va morir don Joan Nigorra el Crèdit va sense rumb cap als esculls de les nostres illes, i el seu fill, don Miquel Nigorra té la mateixa agilitat socio-econòmica que jo dins la cuina de ca meva.

Ells m'esclafaren en tots els sentits, i jo no ho puc perdonar, i encara que hagi de dedicar tota la vida per desemmascarar a Miquel Nigorra, ho faré. No puc consentir que un banc on el meu avi hi dedicà quaranta anys de la seva vida, allà on jo n'hi he estat desset, allà on hi ha moltes persones molt vàlides i a les quals tenc en molta estima, i que avui podria ser el número u de les nostres illes; no puc consentir que per culpa d'unes poques persones el banc vagi reculant de cada dia més. El que voldria és que agafassin un dels collonuts directius que té, un com en Bartomeu Sitjar, degà del col·legi Oficial d'Advocats, que és conseller assessor del Crèdit i que el fessin president per la seva gran visió i coneixement de la nostra idiosincràsia, i per la seva eficàcia; motivassin els quades directius i a tots els empleats, i així podrien ressuscitar el banc; però mentre no presenti la dimissió en Miquel Nigorra i la seva dona, abans que mostrin més les orelles d'impotència imaginativa, i no hi posin un director general mallorquí, i un president també mallorquí, encara que sigui honorífic, estam ben llests; ja que Es Crèdit des de fa un temps, du un cartellet penjat que diu "en venda".

— ¿Quines accions duis a terme contra Miquel Nigorra?

Per ara, que en Miquel Nigorra té valorades a Hisenda les cases de Santa Ponça, que són seves, en 4.018.000 pessetes, i jo ca meva, un apartament, el tenc valorat en més de 8 milions de pessetes, i com que només paga

"Es Crèdit, des de fa un temps, du un cartell penjat que diu EN VENDA"

"Miquel Nigorra ha transformat Es Crèdit en una tenda de barri"

Corona Cobian de Nigorra. Vice-presidenta del Banc de Crèdit Balear, vice-presidenta del Club Nàutic Santa Ponça, vice-presidenta del Club de Golf Santa Ponça, entre d'altres.

"Corona Cobian de Nigorra, ha tingut, té i tindrà sempre dominat en Miquel Nigorra".

trenta i pico de mils de pessetes de contribució i jo per la poca cosa que tenc n'he de pagar devers 80.000, no em dona la gana això, que a més de fotut, banyut. L'he denunciat a la Gerència Territorial d'Hisenda, perquè es profunditzi i es faci una anàlisi d'aquestes valoracions seves. Properament presentaré davant la Direcció General de Notaries i Registres una denúncia amb unes proves que tenc, per un maneig indiscriminat del Registre Mercantil de Mallorca; ell és registrador de la propietat en exercici, però no és registrador mercantil, i ell maneja la gent d'una manera vergonyosa.

Tenc en marxa unes altres denúncies que ara em diuen que algunes d'elles ja han prescrit, però malgrat això, no li lleva la categoria de poca vergonya, i això no prescriu mai si no es demostra el contrari.

— ¿Creis que quan els accionistes sàpiguen tots aquests temes li passaran factura?

Miquel Nigorra ha transformat Es Crèdit en una tenda de barri, però fins ara no hi hagut manera que sortís a llum el tema ja que els mitjans de comunicació s'han tancat en banda. No és que els periodistes no ho vulguin fer públic, ja que ells em criden i em demanen informació, però els consells d'administració de les empreses de mitjans de comunicació ho han vetat tot perquè aquest home és intocable.

— ¿Heu pensat qualche vegada escriure tota aquesta història?

Jo, com ja he dit abans, som molt aficionat a la pintura, però també ho som a escriure, fixa't que en més d'una ocasió en Miquel Nigorra m'ha dit que jo escrivia massa, i que això no era bo.

Actualment, amb uns amics meus periodistes, estic fent l'esborrany d'un llibre, imaginari, que es dirà "Mi banquero preferido", i que tractarà d'algunes qüestions de la banca, d'algunes famílies de banquers mallorquins, d'alguns negocis bruts que s'han fet, dels aprofitats que hi ha... escrit d'una manera "imaginària". Tota coincidència de "Mi banquero preferido" amb la família Nigorra, els Valls Taberner, Es Crèdit, o el Banc Popular, he de dir que si hi és, serà pura coincidència.

Tenc previst que el llibre surti el segon semestre del 1993.

Entrevista a Josep Vicenç Colom

En Josep Vicenç Colom és el regidor nacionalista de l'Ajuntament d'Escorca; pertany a Convergència Balear i des de les passades eleccions locals està dins el consistori. Des d'una perspectiva nacionalista viu la problemàtica d'aquest municipi que és el cor de Mallorca.

* ¿Per qui està integrat el vostre consistori?

Actualment som set regidors, quatre de l'Agrupació Independent d'Escorca, dos regidors del grup PP-UM, i jo que pertany a Convergència Balear. El batle és n'Antoni Gómez, dels independents.

* Escorca deu ser dels pocs pobles de Mallorca on teniu un batle foraster.

Ell xampurreja el mallorquí, però no té molta noció del que és Mallorca, i de la nostra idiosincràsia. És funcionari i el que més li interessa és ocupar aquesta plaça.

* ¿Com està el tema de la normalització lingüística dins el consistori?

En aquest tema deixa té molt per desitjar, essent qui és el batle no hi ha gaire interès perquè la nostra llengua ocupi el paper que ha d'ocupar.

En qüestions lingüístiques i culturals el nostre poble, mitjançant el paper que juga Lluç, ha estat lloc capdavanter en la recuperació de la nostra llengua i cultura, però des de l'ajuntament es podria fer molt més del que es fa.

* Abans tu estaves dins el govern municipal, perquè presentares la teva dimissió?

Quan es constituí el nou ajuntament, vaig entrar en l'equip de govern i vaig ser nomenat delegat de Cultura, però el grup majoritari no em donava cap poder de gestió dins la meua àrea, i com que volien fer una política cultural diferent a la que jo volia, llavors vaig presentar la meua dimissió.

La gota que va fer vessar el tassó fou un cas flagrant de destrucció del paisatge, el qual jo no vaig voler acceptar i per això vaig dimitir.

* Aquest dies passats s'aprovà una reforma de la llei d'Espais Naturals, a Escorca presentàreu una moció per refusar aquesta reforma, ¿què va succeir?

En el seu moment jo vaig presentar una moció demanant que no es modificàs aquesta llei i el consistori l'aprovà per unanimitat. És una cosa d'elogiar que tothom estàs a favor de la moció i en contra de la modificació de la LEN.

* ¿Què opinau de la macropresó que el govern central vol construir a Mallorca?

El problema de la macropresó, i que ara se'n vulgui construir una de més grossa, és un problema que s'ha d'atacar de fons; és un problema cultural, sovint de manca de formació i lligat a un problema econòmic.

* ¿Viuríem millor independents d'Espanya?

Jo pens que sí, hem de ser independents, i anar federats amb els catalans, i hem d'estar integrats dins la Comunitat Europea, però no volem intermediaris, sinó directament.

* ¿Quin objectiu teniu de cara a les properes confrontacions electorals?

El que desitjam de cara a les pròximes eleccions locals és mantenir i augmentar el nostre nombre de vots, i sobretot el que creim molt important és fer un batle mallorquí a Escorca, i molt millor si és de Convergència Balear.

Manifest sobre la sentència que obliga a l'ús del terme «valencià»

Davant la sentència del Tribunal Suprem de dia 20.11.92 que obliga a l'ús del terme "valencià" als Estatuts de la Universitat de València, el col·lectiu d'alumnes de segon cicle de Filologia Catalana de la Universitat de les Illes Balears manifesta:

1. Que dona suport al Rector de la Universitat de València en la seva defensa del nom científic-històric de català per denominar no tan sols la llengua pròpia del País Valencià, sinó també la de les Illes Balears, el Rosselló, l'Alguer i del Principat de Catalunya.

2. Que la sentència, tot i ésser coherent amb la denominació que consta a l'Estatut d'Autonomia del País Valencià, és una sentència que vulnera els interessos de la comunitat lingüística i contradiu el reconeixement científic general.

3. Que la denominació de valencià a l'Estatut d'Autonomia del País Valencià, el 1982, va ésser fruit d'un pacte polític no basat en una resolució científica.

4. Que el fet que s'usi la paraula valencià per referir-se a la llengua que es parla al País Valencià, no implica que el valencià sigui una llengua diferent del català, sinó que es tracta de denominacions d'una mateixa llengua diferent del català, sinó que es tracta de denominacions d'una mateixa llengua històrica, el català, les normes ortogràfiques de la qual foren acceptades al País Valencià el 21.12.32 a Castelló.

5. Que, lamentablement, la interpretació feta pels recurrents als mitjans de comunicació no s'ajusta a la sentència, ja que aquesta no es pronuncia sobre la unitat de la llengua catalana, sinó que es refereix tan sols a la nomenclatura que s'ha d'emprar a l'article 20 dels Estatuts de la Universitat de València.

6. Que la pròpia sentència, al Fonament de Dret novè proclama: "El fondo del asunto no es académico o lingüístico, y esto bien lo saben las partes enfrentadas en este recurso. El fondo del asunto es político y hay que comenzar por reconocerlo para no perdernos en eufemismos inútiles." Igualment, la sentència esmentada, al seu Fonament de Dret onzè proclama: "Los Profesores Universitarios podrán, en sus clases, ejerciendo su libertad académica, explicar a los alumnos que la lengua valenciana proviene de la lengua catalana, o que es la lengua catalana misma, o que son lenguas distintas, etc. Pero la Universidad, como institución, no puede tener a este respecto más opinión que la impuesta por el Ordenamiento Jurídico."

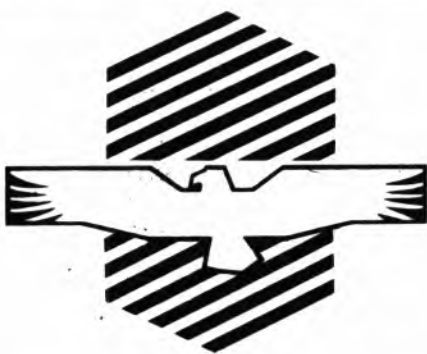
7. Que l'objectiu principal és la recuperació i l'ús de la llengua pròpia en tots els àmbits i registres, per arribar a una desitjable normalitat lingüística, per a la qual cosa és necessari superar la instrumentalització de la qüestió del nom de la llengua, arribant, fins i tot, a la modificació de l'Estatut d'Autonomia del País Valencià a fi d'adequar el nom allà utilitzat a la pràctica del món universitari i científic nacional i internacional.

8. Que a títol comparatiu tenim el xas del Països Llatino-americans, que a les seves Constitucions, quan esmenten la llengua pròpia, s'hi refereixen amb el nom de "castellano" o "español". Resultaria interessant veure quina seria la reacció si un Tribunal de qualsevol d'aquells països sentenciàs que la seva llengua s'ha d'anomenar cubà, argentí, etc. en lloc de castellà.

Col·lectiu d'Alumnes de Filologia Catalana de la UIB

LLIBRERIA
ALOMA
NOMÉS EN
CATALÀ

Tel.: 46 11 50 C/. de la Vinyassa, 23 - B
Fax 46 22 05 07005. Palma (Mallorca)

ASCENSORS
ASPE S.A.

C/. MARINETA, 7.
TELS.: 26.62.32 - 26.62.54. FAX: 490763
07600 S'ARENAL DE MALLORCA

"Qui permet una injustícia sense fer res, se'n fa còmplice." (Gandhi)

Salm de combat

Oposa't, Senyor, contra els meus oponents,
ataca aquells qui m'ataquen.
Pren l'escut menut i el gran,
i alça't per ajudar-me.
Que siguin com la palla davant la ventada,
arrossegats per l'àngel del Senyor;
que caminen entre tenebres i timbes,
quan l'àngel de Déu els acace.
Perquè m'han parat la xarxa sense motiu,
sense causa han excavat per a mi una fossa.
Que les sobrevinga la desgràcia imprevista,
queden presos al parany que m'han preparat,
i s'enfonsen en la ruïna.
Mentre, la meua ànima exultarà en Déu,
s'alegrarà en la seua salvació;
tots mos ossos diran:
"Senyor, ¿qui com Tu, que alliberes l'oprimit
de qui és més fort que ell, el pobre i el desvalgut
del seu espoliador?"
Es presenten testimonis malèvols,
m'inculpen de coses que desconec;
em tornen mal per bé, em deixen sol.
S'han aplegat contra mi gent forastera
sense jo saber-ho; em maltracten sense parar.
El parlar que ells tenen no és de pau,
sinó que tramen embolics d'engany,
contra la gent pacífica del país. (Salm 35)
Aterra'ls amb el teu huracà.
Cobreix llur cara de vergonya,
per tal que busquen ton Nom, Senyor.
Que queden avergonyits i aterrats per sempre,
i siguin confosos i desapareguen.
Que hagen de reconèixer que sols tu dus el Nom
del Senyor, l'Altíssim sobre tota la Terra (Salm 83).
Sent, Israel, vosaltres us aplegueu avui en
batalla contra els vostres enemics; que el cor
vostre no s'esmoreesca, ni tingueu cap por, ni
us astoreu, ni tampoc us desalentu davant d'ells,
perquè Jahvè, Déu vostre, va amb vosaltres, per a
combatre en favor vostra contra els vostres enemics,
per tal de salvar-vos. (Deuteronomi 20:3-4)

Teatre en paraules majúscules: Estudi Zero

Per Margalida Mut («Quimeres», núm. 37)

Ja fa més d'una dècada que formen part del món de la paperina, de les màscares i de l'espectacle a la nostra illa, i no ha estat per fortuna de l'atzar sinó per qüestió de molta feina dura i de molts de moments d'haver de partir de zero. Tal volta fou aquella la raó, pels inicis del grup que es remunten a la dissolució del Tric Tric Teatre, un grup de teatre de carrer, perquè després de passar-se hores, dies i setmanes cercant un nom optassin finalment pel d'Estudi Zero.

Amb una producció extensa, intensiva i variada al seu darrer amb obres com *La Cantant calba* d'Eugene Ionesco, *Ivone* d'Anton Txekhov o *Tocat d'amor* de Sam Shepard i d'altres de producció pròpia com *Varietes*, *Robalborn*, *Opus 10* o *Zero '92 Magazine*, han participat en nombrosos festivals i fires de teatre que s'han duit a terme dins el territori dels Països Catalans i decidits a ultrapassar fronteres, aquest estiu feren les amèriques representant *Zero '92* a Veneçuela.

Pel que fa als components del grup, cal dir que són heterogenis i varien segons l'obra que es representa. Però bàsicament formen Estudi Zero-Teatre en Joan Pere Zuàzaga, Josep Martret, Pepa Ramon, Dominic Hull, Pere M. Mestre, Aina Gimeno, Maria Antònia Oliver, Miquel Marquès, Maribel Martín i Leona di Marco, directora des de fa vuit anys del grup. Tots ells viuen per fer teatre i dediquen quasi tota la seva part del temps en elegir les seves produccions, gestionar-les, realitzar l'escenografia, confeccionar el vestuari, combinar la il·luminació, en definitiva en cuidar-se de tots els aspectes de l'obra. Però així i tot, encara han tingut temes de recuperar i restaurar el cafè teatre Sans, una de les màximes alegries del grup i que recentment han comprat.

El Teatre Sans està situat al barri antic de Palma, exactament al carrer de Can Sanç, al mateix on es troba una coneguda gelateria. Per ara és l'únic teatre balear que està integrat dins l'Coordinadora de Sales Alternatives, que té com objectiu poder oferir un tipus de teatre de qualitat que, per multitud de causes, no es pot oferir als teatres de major cabuda i defensar l'existència d'aquest tipus de sales.

Allà mateix ha estat on han muntat l'escola d'Arts Escèniques, un espai on es vol oferir l'oportunitat de poder estudiar a un nivell professional tots els aspectes de la producció teatral. Capficats en la idea que per ésser un bon actor és necessari conèixer tècniques per poder mantenir un nivell acceptable d'interpretació, encara que les circumstàncies siguin adverses, eduquen els seus alumnes en l'art del teatre en aquest sentit. D'aquesta manera posen en pràctica el que els hi ha ensenyat gent tan interessant com Quim Más, membre dels Comediants o Leona di Marco, una americana de 64 anys, gran

conexidora de la tècnica anglesa. Així Estudi Zero alterna les representacions amb l'ensenyament, configurant així, el que vendriem a anomenar la primera cooperativa de Teatre a Mallorca.

Aquest mes representen *Vol en picat* dins la sala de Karl Valentin, una obra que estrenaren fa mes o manco mig any al Teatre Sans i que tingué un èxit inesperat, arribant a estar en cartell 3 mesos seguits. La seva darrera obra, *Jocs d'amor i d'atzar*, també va ésser un èxit arribant a tenir una assistència de 4.000 persones durant les quinze representacions que feren al Teatre Principal el mes d'octubre. Aquest fet demostra que aquest grup mallorquí s'ha sabut guanyar el públic i ha sabut introduir el Teatre dins a nostra societat encara que no hagi tingut el suport de l'administració pública, que com sempre dedica ben poc la seva atenció a aquest art, essent altre cop una de les comunitats autònomes, per sota d'Extremadura, que dediquen manco ajudes al Teatre. De totes maneres no cal passar ànsia, perquè encara hi ha Estudi Zero per estona i amb ells està assegurat el poder gaudir d'un bon espectacle.

**Ho veu així:
PERQUÈ NO HI VEU:
VIGILI
ELS SEUS ULLS.**

op

És un consell de la CAMpanya DE PROTECCIÓ OCULAR.
ASSOCIACIÓ D'UTILITAT PÚBLICA.

LLISTA DE NOCES:

JOIERIA - RELLOTGERIA

**D'ES FILL D'EN
JAUME SEGURA**

Mercat, 9 - Tel. 54 00 97 - SA POBLA

Revisió de direccions i autorentat

Reparacions en general

OPEL

SERVICI OFICIAL

SERVIAUTO ARENAL, S.A.

Carretera Militar, 185 - Las Cadenas
07600 EL ARENAL (PALMA)
Tel. 26 81 11 (4 línies)

Tractors àgria - eines - motocultors
motocompresors - rec per aspersió
maquinària industrial - bombes
veticals dina - ideal i bombes
submergides Indar i Itur

MAQUINARIA Grau S.L.

Botiga
Plaça del mercat, 1
Tlf. 54 03 37

Taller
Carretera de l'Albufera, 4
Camí de Son Amer, 7
Tlf. 54 21 65 - 54 05 44

SA POBLA (MALLORCA)

IMPRENTA

DISENY PER ORDINADOR • TIPOGRAFIA
OFSET SEC • SEGELLS DE GOMA
ENCUADERNACIONS

Gorrach art gràfic

C/ José Vargas Ponce, 28 • Tel. - Fax 49 21 09
Coll d'en Rabassa • 07007 - Palma de Mca.

El llibre d'avui

Una bellesa terrible ha nascut

"A terrible Beauty is born", una bellesa terrible ha nascut, el títol del llibre ve d'una frase manlevada d'un vital poema nacional d'en Yeats, referit a la independència d'Irlanda, per l'autor, Ulick O'Connor.

"Ho escric en un vers
MacDonagh i MacBride
i Connolly i en Pearse.
Ara i en temps de ser,
arreu i sempre coberts de verd,
es canvien en gran capgirament:
Una terrible bellesa acaba de nèixer".
(W.B. Yeats).

Aquests noms són de dirigents nacionalistes irlandesos, part d'ells morts per les tropes d'ocupació militar angleses.

El llibre es tracta d'un assaig històric, des de la prehistòria del moviment nacionalista irlandès fins a la constitució d'un moviment nacionalista sòlid a les darreries del segle XIX i fins a la independència als anys 1920.

L'accidentat i contradictori camí per acabar amb la sobirania anglesa sobre l'illa de les prades verdes és descrit i recreat amb gran agilitat literàrio-periodística en vint-i-vuit capítols que abasten menys de dues-centes pàgines.

El llibre fou publicat a Londres en anglès per l'editorial "Granada", i arribà a les mans d'un dels dos que pensem fer conjuntament la seua traducció al català, a través d'Aine de Burke, ara Aine MacParland, militant fa anys del moviment per la llibertat dels presos polítics de l'IRA, a Belfast, Irlanda del Nord encara sota sobirania britànica. Quan vaig ser a Irlanda del Nord fa uns quatre anys recordo aquells monstruosos presidis en forma d'H, les presons de màxima seguretat anomenades els "blocs-H", on molts militants de la resistència contra l'Exèrcit Britànic van morir fa uns deu anys en cruenta vaga de fam, en els primers anys de thatcherisme. Recorde l'animació -sobretot davant una pinta de Guinness- dels meus coneguts irlandesos i els seus "brindis": "Slainte, saol fada, gob floch agus bas in Eireann" (Salut, llarga vida, la boca banyada i morir en una Irlanda lliure).

El llibre és un itinerari farcit de figures i fets ben notables. L'aparició per primera vegada a Europa de brots de feixisme al si d'un Exèrcit, el secessionisme anti-

independentista conegut arreu com a "ulsterització", els aferrissats enfrontaments de classes a Dublín, els assaigs de lluita armada i les consignes de desobediència civil seguides després per organitzacions d'alliberament nacional a l'Índia, Txecoslovàquia, Noruega, Dinamarca, i moltes colònies britàniques de l'Àfrica negra fins al Moviment pro-Drets Civils d'in Martin Luther King als Estats Units; tot plegat constitueix, sols al terreny polític, un important bagatge que O'Connor ens hi ofereix, bo i anteposant l'anàlisi casuística dels fets, sovint espectaculars, als principis teòrics que se'n puguin derivar.

També hi trobem descripcions de la vida social de llavors, sovint en boca dels protagonistes, ço que ens fa conèixer capteniments heroics i desconcertants: aristòcrates esguerrats, dirigents obrers o poetes místics. Irlanda fou potser la primera colònia anglesa i sa llibertat també fou el principi de la fi del gegantí imperi. Els articles, testimonis i escrits tan representatius de l'Edat d'or irlandesa com són en Yeats, Joyce o Shaw contribueixen a mostrar-nos fidedignament due dècades extraordinàries de lluita contra l'Imperi. L'esforç de síntesi fet per l'autor és molt considerable l'apèndix bibliogràfic així ho demostra. Tanmateix, hom no pot pas dir que l'afany per assolir el màxim d'elements possibles faça decaure gens ni mica l'interès per la seua lectura.

Què opinau de S'ARENAL?

Que és collonut. Tot just fa dos mesos que vaig descobrir en un quiosc de Porta Ferrissa que existia "S'Arenal de Mallorca", des d'aleshores sempre que hi passo no m'estic de comprar-lo, malgrat tingui forats a la butxaca. Desig, a tort i a dret, que tingueu un gran futur, i espero ben aviat que el pugui tenir al costat de casa.

Andreu Cornellina i Frau
Barcelona

Comunicat del

Nacionalistes de Mallorca

* El PSM ha presentat davant la Mesa del Parlament una Proposició No de Llei per tal que es creï una Oficina de Gestió Unificada per a Establiments Industrials. La finalitat d'aquesta oficina serà el de fer competitives les empreses illenques davant l'entrada en vigor de l'Acta Unica Europea.

Aquest equip de futbol és el del Club Esportiu Badia Gran, que juguen a primera regional. Per ara van a la meitat de la classificació, però ben segur que milloraran aquesta situació. (Foto Enric)

Són les al·lotes del Club Esportiu Badia Gran de petanca. Enguany és el primer any que participen en la competició, i de moment els resultats no els han acompanyat gaire, però malgrat això passen molt de gust. Coratge! (Foto Enric)

Les festes de Sant Sebastià, patró de Palma, tornen a estar a punt. Per enguany hi ha previst un atapeït programa d'actes, entre els quals podem destacar l'actuació del grup OSSIFAR i els Z-66, que recentment han reaparegut en l'escena musical illenca. Serà a la plaça de Cort, a les 22'30 quan aquests dos grups actuaran en directe davant el públic mallorquí. Us hi esperem a tots!

S'Arenal
de Mallorca **265005**

Magatzems
CAIMARI

Adrogueria
Objectes de regal
Perfumeria
Carrer de l'Església, 5
Tlf. 54 03 02
07420 SA POBLA - MALLORCA

RENAULT SA POBLA

En Pere Payeres Socies, desitja
a tothom unes bones festes de
Sant Antoni ben divertides

AUTOS SA POBLA, S.A.

Ctra. Inca, 21 - Tels. 54 08 55 - 54 04 12
07420 SA POBLA (Mallorca)

Restaurant

Ca'n Miquel

Cuina Mallorquina

C/. Isaac Peral, 30 - Tel. 54 12 16
(Devant sa Residencia) **SA POBLA**

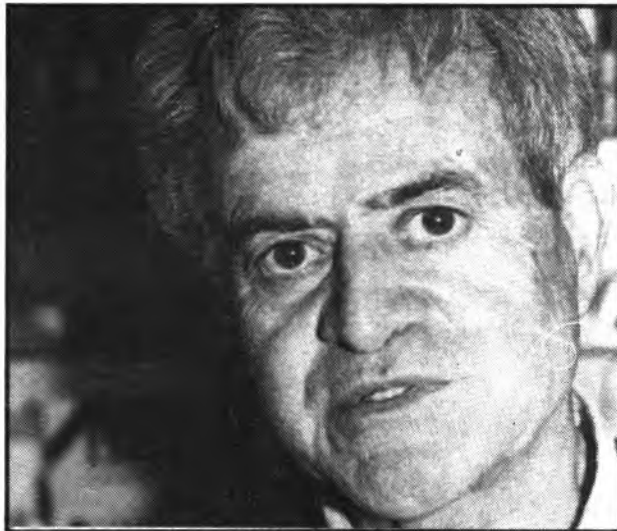
Sa Pobla

El pobler Antoni Torrens organitza els foguerons de Sant Antoni a Barcelona

Antoni Torrens ha posat en marxa mitjançant el Club Cultural Sa Pobla l'organització per fer un gran fogueró a la plaça barcelonesa del Diamant amb motiu de la festivitat de Sant Antoni. El fogueró es farà el proper dissabte 23 de gener i es pretén que

congregui els mallorquins residents a Barcelona.

La vetllada, anomenada nit bruixa, i que es farà a la barriada de Gràcia, comptarà amb una xim-bombada, en què també participaran vuit glosadors i sis dimonis. Els botifarrons, les llangonis-

Sa Pobla

L'ajuntament rebaixarà les remuneracions dels regidors

L'ajuntament de sa Pobla s'autorebaixarà les remuneracions que reben el batle i els regidors del consistori. El batle de la població, Jaume Font, rep anualment una remuneració de cinc milions de pessetes per la seva dedicació exclusiva, però a partir de 1993 el seu sou es rebaixarà en un 22%, però deixarà la dedicació exclusiva que havia tingut fins ara.

Els regidors de l'oposició municipal també re-

bran unes percepcions econòmiques un 22% inferiors a les desset mil pessetes mensuals que cobraven l'any passat, ja que el batle considera que dediquen poques hores de feina a la seva tasca de regidors, però la resta de regidors poblers, els que pertanyen al mateix partit polític que el del batle, no veuran modificades les seves remuneracions econòmiques xifrades en vuitanta mil pessetes mensuals. Batlia ha manifestat que aquests regidors sí que es mereixen aquesta remuneració.

En un altre ordre de coses, en el pressupost municipal de 1993 les principals partides d'inversions són les següents: asfaltatge de carrers i camins, amb una partida de 36.750.000 ptes; adobs al col·legi Tresorer Cladera, amb una partida de 8.300.000 ptes; i sis milions seran destinats a concloure les obres del Cavallet.

ses i el pa arribaran directament des de Mallorca, concretament des de sa Pobla, perquè així la nit màgica tingui un sabor ben mallorquí.

Al pobler Antoni Torrens li vengué aquesta idea pel fet que tres fills seus resideixen en aquesta ciutat i molts de mallorquins amb els que ha contactat han mostrat molt d'interès per

la celebració d'aquesta vetllada.

Els organitzadors de la festa han posat a disposició de la gent un avió perquè tots els que hi vulguin anar des de Mallorca ho puguin fer fàcilment. El Club Cultural Sa Pobla pretén la promoció de les nostres tradicions més preuades.

Matances a Can Seguí

Avui de mati m'han dit que va passar aquesta feta "Los hombres d'en /Z/Z" per l'avinguda del Cid.

D'acord no es posaren massa o es perdé mapa i paper un n'hi havia per sa plaça i es grup a can "Pau gomer".

No vos cregueu que és un conte com aquells de madò Bet ja passaven de les set que se celebrà s'encontre.

Es tot sol fort s'emprenya i davallà tants de sants que en el sopar foren tants que el menjar va curtejar.

Enqualcats se decidí mem si hi havia manera de fer foc a sa caldera preparada a can Seguí.

Quan arribaren a s'hort "los hombres" i furgoneta s'aferraren a n'es porc deixant-lo dalt de la banqueta.

Si pel cas altra vegada altre porc heu de matar pujau-lo a n'es campanar i en esser a dalt se pot tirar que en esser a baix ja estarà inclòs en sa carn picada i si sa màquina està espenyada jo no haureu de capolar.

I diu es Canari Ros en to de veu llastimós: Noltros venim de matances i molt poc nos ha agradat perquè porc no h'hem tastat i no en podem contar alabances.

Es Canari Ros

S'Arenal de Mallorca

Un home nuu escapa de la seva amant que el retenia a la força

Un home que mantenia relacions amb una dona de 50 anys ha denunciat que fou retingut contra la seva voluntat durant més de quatre hores per aquesta dona. L'home, per poder escapar, va haver de sortir per la finestra del bany de la casa on estava retingut i va haver d'espanyar un tros de paret per poder sortir.

Després de fer l'amor,

l'home va dir que s'havia enamorat d'una altra dona i que a partir de llavors no la veuria més. Va decidir anar a dutxar-se, i fou el moment que la seva amant aprofità per tancar-lo i prendre-li la roba.

L'home aconseguí sortir-se'n va anar-se'n cap al seu cotxe per dirigir-se a casa seva, a Peguera, però ho hagué de fer nuu i sense documentació.

Capdepera

Els veïns es manifesten per protestar contra la delinqüència

Els integrants del grup de veïns Units Contra la Delinqüència (UCD) han anunciat que pensen fer una manifestació, el proper 23 de gener, perquè se sàpiga que els veïns de Capdepera estan farts de l'augment constant de la delinqüència.

Ara per ara els veïns han recollit firmes per intentar pressionar les autoritats municipals perquè posin en funcionament d'una vegada un sistema ràpid per acabar amb la delinqüència.

A l'escrit de recollida de firmes els veïns diuen que

"és hora que el poble comenci a opinar sobre el tema", i que són coneguts de tothom els que cada dia entren i surten a robar a les cases i als establiments comercials, sense cap temor de la Justícia, i afegeixen que "hi ha innumbrables denúncies contra ells, però fins ara tot segueix igual".

Aquesta agrupació demana la col·laboració i l'ajuda de tots els veïns, tant dels afectats per la delinqüència com dels que encara no ho són, per tal de dur les seves propostes endavant.

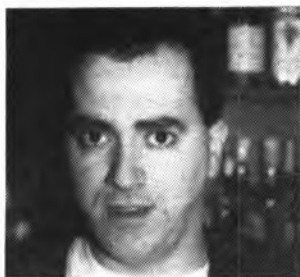

EL SYP DE SA POBLA
C/. Doctor Gómez Ulla, 12 - Tls. 54 21 11 / 13 - FAX. 54 20 63
Servici T.P.V. - 07011 SA POBLA - MALLORCA

Foto Estudi
GAMUNDI
Sant Joan, 7
Tlf. 53 74 54
MURO

Viuríem millor independents d'Espanya?

Joan Reinés (Pub Sa Puja-da). Independents els doblers quedaran a Mallorca. Federats amb els catalans. Està ben clar que hem de votar partits mallorquins. El PP i el PSOE són partits forasters.

Catalina Comas (Bugaderia Can Tomeu). Independents pagarem al Govern Balear i els doblers quedaran aquí. Tots sols hem d'anar. Hem de votar partits mallorquins si volem la independència.

Solidaritat sí

Els nostres impostos, a Mallorca

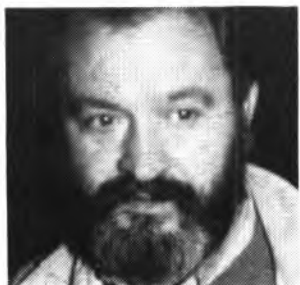

Cap a la independència.

ARA, CONCERT ECONÒMIC

Antoni Rodríguez i Gabriel Rodríguez (Agència oficial Renault). Independents els doblers quedaran aquí, i tot anirà millor. Federats amb els altres catalans hem d'anar. Hem de votar partits mallorquins. Nosaltres votam UM. El PP i el PSOE són partits espanyols.

Gabriel Cladera (Fuster). Crec que sí. No hem de menester ningú. Hem de votar partits mallorquins.

Nadal Gamundí (Can Cos-tix). Que viuríem millor no hi ha cap dubte. Hem d'estimar Mallorca i els polítics no l'estimen. Hem de votar partits polítics mallorquins si volem la independència. El PP i el PSOE no ho són.

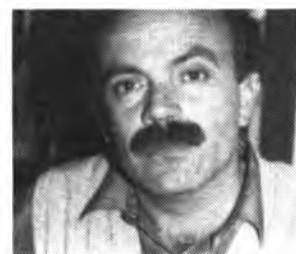
Pere Horrach (Bar Sa Galeria). Crec que sí. Independents i amb els altres catalans. Hem de votar partits mallorquins si volem ser independents.

Pere Payeras (Concessionari Renault). Independents tots sols no; amb els catalans i valencians sí. Els mallorquins hem de votar partits mallorquins i els espanyols que votin partits espanyols. Cadascú ha de governar a ca seva.

Antònia Campins (Loteria Campanet). Em pareix que sí. Les Balears soles. Hem de votar partits mallorquins si volem la independència. El PP i el PSOE són partits espanyols.

Francesc Mir (Ca sa Mis). Independents els doblers no sortiran de Mallorca. Tot sols hem d'anar i hem de votar partits mallorquins. El PP i el PSOE són partits forasters.

Sebastià Vera (Paris-Dakar). Jo trob que sí. Cadascú els seus doblers i federats amb els catalans i valencians. Hem de votar partits mallorquins i el PP i el PSOE no ho són, mallorquins.

Antoni March (Can March). Jo crec que sí. Federats amb els catalans hem d'anar. Hem de votar partits mallorquins si volem la independència. El PP i el PSOE són partits espanyols.

Joan Pastor (Concessionari Renault). Es viuria bastant millor. Amb els catalans farem una nació d'onze milions de persones. Hem de votar partits mallorquins. El PP i el PSOE són partits forasters.

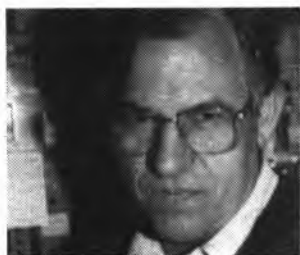
Miquel Munar (President Tercera Edat). Els espanyols s'enduen els nostres doblers cap a ca seva i nosaltres de cada dia som més pobres. Hem d'anar amb els catalans i valencians, que xerren com nosaltres. Hem de votar partits mallorquins.

Antoni Jodin (Cafè Plaça). Totalment d'acord. Federats com els suïssos hem d'anar, amb els altres catalans. Hem de votar partits mallorquins, jo vot el PSM.

Miquel Fornés (Mecànic). Jo crec que sí. Federats amb els altres catalans. Hem de votar partits mallorquins. El PP i el PSOE són partits forasters.

Pere-Ignaci Crespí (Mecànic). Jo me pens que sí. Els espanyols s'enduen els nostres doblers i nosaltres cada dia som més pobres. Federats amb els catalans i valencians. El PP i el PSOE són partits forasters, i nosaltres hem de votar els mallorquins si volem la independència.

Antoni Calder (Bar sa Portassa). Molt millor estarem. Els espanyols s'enduen els nostres doblers cap a Madrid i això fa que tornem pobres. Hem d'anar amb els altres catalans. Hem de votar partits mallorquins si volem la independència.

Miquel Marroig (Bar Vau-mar). Si que viuríem millor. Anirien bé uns Estats Federats amb els catalans i valencians. Hem de votar partits mallorquins. El PP i el PSOE són partits espanyols.

Jesús Marco (Café Solamar). Jo trob que sí. Independents estariem com a marquesos. Federats amb els altres catalans. Tenim la mateixa llengua. Si volem la independència hem de votar partits mallorquins. El PP i el PSOE són partits espanyols.

Jaume Mestre (Bar Toni Cotxer). Jo trob que sí. Tindrem més força si ens ajuntam amb els catalans i valencians. Hem de votar partits mallorquins. Jo crec que el PP i el PSOE són partits d'obediència madrilenya.

Moisés Buades (Bar Parroquial de Búger). La veritat és que sí. Federats amb catalans i valencians. Hem de votar partits mallorquins. El PP i el PSOE són partits sucursalistes espanyols.

Antònia Crespí (Jotul). Segur que sí. Hem d'anar amb els altres catalans. Hem de votar partits mallorquins.

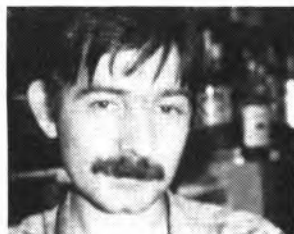
Gabriel Plomer (Bar Poblers). Rotundament sí. Federats amb catalans i valencians. Hem de votar partits mallorquins; fora partits de fora com el PP i el PSOE.

Martí Mora (Tallers Mora). Segur que sí. Tots sols i federats amb els catalans. Hem de votar partits mallorquins. El PP i el PSOE són els que ens escuren les butxaques.

Vos agradaria que l'autopista arribàs de Ciutat a Alcúdia

Maria A. Bonnin (Gabinet d'Estètica). L'autopista ha d'arribar de Ciutat a Alcúdia.

Pere Seguí (Bar Olímpic). Hauria d'arribar a Alcúdia. L'hospital d'Inca ens fa molta falta.

Maria Mascaró i Pedrona Pons (Perruqueria Mascaró). Ja hauria d'estar feta aquesta autopista i ha d'arribar a Alcúdia. Un hospital comarcal també ens fa falta.

Antoni Vallespir (Barber). Tant de bo arribàs fins a Alcúdia. S'avança molt en temps i comoditat.

Catalina Caimari (Magatzems Caimari). L'autopista ha d'arribar fins a sa Pobla, i fins a Alcúdia. També ens fa falta un hospital a la comarca.

Llorenç Gelabert (Impressor). Fa molta falta que l'autopista arribi fins a Alcúdia. Un hospital comarcal també ens fa molta falta.

Joan Pons (Sastre). M'agradaria que arribàs a sa Pobla, i que seguíss fins a Alcúdia.

Apol·lònia Mestre (Rest. Can Francesc). Fins a Inca, i millor fins Alcúdia. L'hospital fa molta falta a Inca.

Adela Mendoza (Merceria Didal). L'haurien de fer fins a Alcúdia. L'hospital d'Inca també ens convindria molt.

Josep Bonnin (Sanitaris). Una autopista milloraria les nostres comunicacions, ha d'arribar fins a Alcúdia. Les carreteres velles ja no basten.

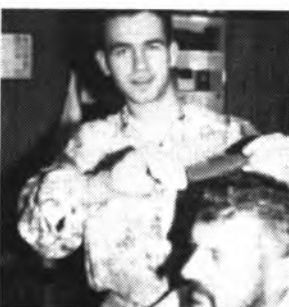
Gabriel Siquier (Barber). Fins a Alcúdia hauria d'arribar, i com més prest la facin millor; Mallorca torna pobra en lloc de tornar rica.

Miquel A. Campaner (Impremta Muro). Hauria d'arribar fins a Inca. L'hospital comarcal d'Inca també ens fa molta falta.

Magdalena Cantallops (Botiga Lucina). Jo trob que sí. Hauria d'arribar a sa Pobla i fins a Alcúdia.

Arnau Rayó (Barber). Hauria d'arribar fins a sa Pobla i fins a Alcúdia.

Antònia Caparrós (Bar Miquel). M'agradaria, avançaríem temps i combustible.

Margalida Amengual (Estany núm. 5). L'autopista ha d'anar fins a Alcúdia. L'hospital s'ha de fer a Inca i no a Ciutat.

Jaume Alomar (Bar Can Corti). L'autopista ha d'arribar fins a Alcúdia i l'hospital ha d'estar a Inca.

Isabel Socies (Esports Serra Ferrer). És supernecessari; ara, amb el que hi ha fet, avançam molt de temps.

Margalida Perelló (Perruquera). L'han d'allargar fins a Inca. L'hospital ens fa molta falta.

Antoni Company (Servei Opel). L'autopista ha d'arribar a Alcúdia, i han de fer un hospital a Inca.

Julià Busquets (Gomes Sa Pobla). De l'autopista no vull opinar. Haurien de fer l'hospital d'Inca.

Miquel Cladera (Perruquera). L'autopista ha d'anar de Ciutat fins a Alcúdia.

Maria Crespi (Ca Na Miquela). Ara ja va més bé, però l'autopista ha d'arribar fins a sa Pobla i fins a Alcúdia. Un hospital comarcal també ens fa falta.

S.A.E.
Jaume Mesquida Llabrés
VENDES
Suministres i aparellatge elèctric

C/. Sant Francesc de Sales, 62
Tel. 20 95 90 CIUTAT

Fins un 25% de descompte amb la presentació d'aquest anunci
ÒPTICA SBERT
SANT MIQUEL, 83 (CantonadaAVINGudes)
Graduam i adaptam lentilles
Per la compra d'unes lentilles i regalam un altre parell d'iguals.
Ulleres de sol i graduades
Tlf.: 72 14 25

ELECTRONICA

El Gaucho

SERVEI TÈCNIC

- * Televisió
- * Vídeo
- * Ràdio Cassettes
- * So
- * Instal·lacions Antenes Col·lectives, Individuals i Parabòliques

DISSENY I

ASSESSORAMENT

- * Electrònica Industrial
- * Telecomunicacions
- * Alta Fidelitat
- * Registradores Electròniques

Carrer Mallorca, 2
Carrer Sant Cristòfol, 82

07600 S'ARENAL DE MALLORCA
Tel. 26 34 23 Fax 26 61 19

Toldos

Carrer de Manacor, 121 C.
Tel.: 27 85 18.
07007 Palma de Mallorca

Rte. Pirineu

EL MILLOR DE LA
CUINA DE
CATALUNYA A
LES BALEARS

RESERVA

Tel. 76 83 54

LA SEVA TAULA
Camí Veïnal La Real, 24
PALMA DE MALLORCA

RESTAURANT S'HOSTALOT

Menú dies feiners 650 ptes. Cuina mallorquina.
Porcella rostida. Escaldums. Carn torrada.
Camí Vell de Sineu, km. 5. Tlf.: 42 87 12.
S'Hostalot

Rte. Grill

Direcció
Juan i Miquel

Merendero

(La
Mejillonera)

Peixos-mariscos i carns

Horari de les 10 del matí a les 3 de la matinada.

Carrer Garga, 14 - Tlf. 26 32 32 - 26 88 05 - La Ribera de Can Pastilla

Restaurant Indú

Asha Rani

A la cuina indú, no tot és picant. Greixim al gust
Carrer Joaquim Verdaguer, 3 — Tlf. 26 88 19

BAR CENTRAL

Menjars, tapes variades
entrepanes
Son especialistes en paelles
Menú del dia a 600 ptes.
C/. Cardenal Rossell, 80
Tl.: 26 10 39
Coll d'en Rabassa

C/. Joaquín Verdaguer, 12
Arenal - Tel. 26 67 21
Palma de Mallorca
ESPAÑA

RESTAURANT ROCINANTE

Menú a 600 pts.
Carrer Joan d'Austria, n.º 15
Tel.: 741473. Badia Gran

Republicanos 1 - Tel. 26 30 01
(ENTRE BALNEARIS 8 i 9)
EL ARENAL • MALLORCA

Carrer dels republicans, 1 — Tlf. 26 30 01
(Entre els balnearis 8 i 9) — S'ARENAL DE MALLORCA

Gastronomia

• Es Mollet

Diumenges Tancat

PEIX I MARISC
A LA PLANXA
ES PORTITXOL - ES MOLINAR

PARRILLA - GRILL

Especialitat en carns al canó.
Graella a disposició dels clients
Camí de les Meravelles. Sortida 3 de l'autopista.
Tlf.: 26.20.55. S'Arenal de Mallorca

BAR - RESTAURANTE

Andreu

Som especialistes en:
Arròs brut, paella, cordon blue,
bistec al pebre bo, sípia, conill a
l'allet, llenguado menier, carns i peix
en general.
Carrer de la Grua, 6. La Ribera Can
Pastilla.
Sortida 2 de l'autopista (dimarts
tancat)

RESTAURANT

Hannen Saß

Direcció: ANTONI FERRER

Horari de 17 de l'horabaixa a la una de la matinada
AUTÈNTICA CUINA ALEMANYA I
CERVESA DEL BARRAL IMPORTADA
DECORACIÓ TÍPICA ALEMANYA
Targetes Visa. Terrassa a l'aire lliure
Carrer Miquel Pellissa, 4 Bierstrasse
Tel. 26 60 01 - S'ARENAL DE MALLORCA

LA FINCA RESTAURANT

(Diumenges tancat)

SES CADENES (Sortida 4 de l'autopista)
Tlf. 49 19 56 07600 S'ARENAL DE MALLORCA

BAR ARNAU

Menú diari a 700 ptes., cafè inclòs
Cuina casolana

C/. Tinent d'Alcalde Cirerol, 5 (Cantonada Cannes)
S'ARENAL DE MALLORCA

Cafeteria

Can Tanos

Pizzas - carns i tapes.
Se fala galego.

Carrer Cardenal Rossell, 88. Tlf. 49 11 10. Coll d'en Rabassa.

RESTAURANT CALDENTEY

Cuina mallorquina

Carn al forn - paelles - panades i robiols
Menú del dia, 550 ptes.
Carrer de Manacór, 127
Tel.: 27 10 52 — Ciutat de Mallorca

RESTAURANT

Sopes, escaldums,
porcella rostida...

Avinguda Es Dau, s/n
Tlf. 64 62 80
Montuiri

RESTAURANTE

Ca'n Farineta

Cuina mallorquina-Carns i peixos.

Tlf. 60 21 01 Es Figuerol-MARRATXI

RESTAURANT BRASILIA

BANQUETS DE BATETJOS,
NOCES, PRIMERES COMUNIONS I
FESTES SOCIALS

Avinguda de Bartomeu Riutort, entre balnearis 1 i 2
CA'N PASTILLA - TELS. 26 01 19 - 26 45 63

CAFETERIA RESTAURANTE

Carrer de l'Arenal
Complexe Cristina
Tlf. 26 11 49

LES MERAVELLES

Plaça Pius XII, 7. Ciutat
Entre els balnearis 8 i 9 s'Arenal
Port del Mar s/n Palma Nova

Mallorquinisme no és gonellisme

Per Jordi Caldentey

Voldria fer uns quants d'aclariments, referits a una carta del "Diario de Mallorca" de dia 20 de novembre, en què un lector cerca identificar el mallorquinisme amb el gonellisme (1).

Al Tirol del Sud, país germànic situat al nord dins l'estat italià, els nacionalistes miren de defensar el seu país tant com poden de la colonització italiana sense prèviament ésser-se posats d'acord en anar, o no, en el futur, amb Austria o Alemanya.

Com a l'illa italianoparlant de Còrsega, on el nacionalisme fa pinya davant l'imperialisme francès sense dividir-se sobre la futura relació amb la resta de la nació italiana.

Paral·lelament, té raó el citat lector en afirmar que "és ben hora que qualche partit polític posi missions per una tercera via mallorquinista" que no caigui en el pancatalanisme concebut com a forçós punt de partida ni en l'anticatalanisme. Per tant no ha de caure -que no es faci il·lusions- en el gonellisme, com ell voldria, per molt que cerqui destriar-lo i decantar-lo de l'anticatalanisme.

Mallorquinisme no és gonellisme. I no ho és perquè gonellisme no és mallorquinisme sinó, ben al contrari, és castellanisme disfressat de mallorquinisme, com veurem tot seguit.

Mallorquinisme és reivindicar la contribució del mallorquí a la fixació d'un model unitari i integrador d'una única llengua oficial a tot el territori on es parli el nostre idioma; gonellisme és complicitat amb el barcelonisme, és intent d'esbocinar-la en tres models uniformats per separat -un per "región"-, destriats, excloents l'un de l'altre i, alhora, complementaris de segona d'un únic model de primera, el castellà o espanyol.

Mallorquinisme és restauració de l'hegemonia de la llengua i la cultura autòctona mallorquina dins Mallorca. És reivindicació de l'hegemonia desterrada per la força de les armes del terreny oficial acabada la guerra del 1714; gonellisme és silenci davant el bilingüisme unidireccional d'ara, fruit d'aquella desfeta, que imposa el castellà als nadius, tant si som aquí com a Castella, però que no obliga els castellans per res amb el català o mallorquí -si l'aprenen bé i si no també- tant si són allà... com si es muden ací. Injusta imposició per a uns i exempció per als altres que fa completament inútil i innecessari el nostre idioma i que fa que, al més mínim contacte entre un nadiu i un immigrant, es produeixi a l'acte una conversa, una relació... o una nova família castellanoparlant tant a Castella com ací. És així que de cada dia se sent més poc parlar el mallorquí, que va envelat de cap a l'extinció.

Mallorquinisme és denúncia de l'espoli fiscal que pateix Mallorca i reivindicació d'un concert econòmic amb l'estat; gonellisme és demanar almoïna... quan no és silenci absolut.

Mallorquinisme és propugnar un control immigratori davant la dinàmica d'ara, que, com és passat amb els guanxes a les Canàries, mena els mallorquins a ser una minoria dins Mallorca -segons per on ja ho som-; gonellisme és fer-hi els ulls grossos i acusar de "racistes" els partidaris de mantenir els mallorquins en majoria dins Mallorca.

Mallorquinisme és convidar a l'ètnia immigrant a la integració cultural i social dins l'ètnia autòctona; gonellisme és boca closa davant la progressiva i indeturable integració dels mallorquins a la llengua i la cultura dels immigrants, que avui es produeix.

Mallorquinisme és denúncia del "Decreto de Nueva

Planta"; gonellisme és afany de rentar-li la cara.

Mallorquinisme és reivindicació de les condicions d'abans del 1714, quan la Corona de Castella i la Confederació Catalanoaragonesa compartien una monarquia comuna en condicions igualitàries i des de la sobirania política de cada part. (Bona prova n'és el fet que Castella ens considerava estrangers, en prohibir-nos el comerç amb Amèrica, el temps de la colonització); gonellisme és acceptació de l'annexió dels nostres regnes a Castella que en la pràctica ens suposà la derrota del 1714. Gonellisme és trobar-se a pler amb l'eixamplament de l'espai vital castellà dins ca nostra que en la pràctica vivim, tant en l'aspecte lingüístic com en el social, demogràfic i polític.

Mallorquinisme és reivindicació d'un model educatiu propi, en la nostra llengua i amb continguts autòctons; gonellisme és dir amèn a l'actual sistema educatiu, que, entre altres greuges, no cal dir res pus, rebaixa el nostre idioma a la condició de llengua estrangera en ensenyar-la per llavors no fer-los servir per es en l'estudi d'altres assignatures a de deus escoles nou de Mallorca.

Mallorquinisme és exigir la mallorquinització de la ràdio, la premsa, el cine i la televisió a Mallorca; gonellisme és callar davant aquests mitjans que fan el castellà la llengua pròpia de Mallorca i fan la nostra no-res, o llengua morta o estrangera.

Mallorquinisme és promoure com més aviat millor una Oficina de Promoció Exterior de les Balears, que cerquin el foment dins altres països de la nostra agricultura, la nostra indústria, el nostre turisme, que hi faci conèixer el nostre fet diferencial i que ens faci participar activament en la construcció d'Europa; gonellisme és deixar-ho en mans d'altri, mans plegades i a veure-les venir!

Com veim, els qui de veres creim en Mallorca, lluitam plegats en el present per un boldró de projectes que tenim en comú, tant si som partidaris d'integrar-nos en el futur amb el Principat i València, com de federar-nos-hi, com de mantenir-nos-en al marge. Un boldró de projectes cap dels quals, per cert, encaixa amb el gonellisme de cap manera ni una.

(1) Es tractava, -no podia ser d'altre!- d'en Luis Cerdó, que, com sempre, cercava catorze cames al moix i mirava -debadés- d'encollar a un bàndol En Moll i el seu enemic en Gonella; i, al bàndol contrari, els anticatalanistes que no van disfressats i els catalanistes. Jo ho veis!

El firmament

El firmament ens fascina
per com d'immens i complicat
és la gran obra divina
que el redemptor ha creat.

Els astres i els moviments
la lluna i les influències,
cometes resplendents
descobreixen les ciències.

El nostre món que dóna voltes
també s'ha de desplaçar
té les coses ben resoltes
de dia ens ha d'enlluminar.

Quan la nit a Espanya entra
que del Sol s'ha d'allunyar,
a altre país entre l'alba
per nou dia començar.

De totes les meravelles
que es poden mencionar,
segueixen les nostres vides
per la glòria "alcançar".

Escandell

RESTAURANT

SES COVES DE GENOVA

BACALLÀ AMB SANFAINA - MONGETES AMB BOTIFARRA -
VADELLA AMB BOLETS I ALTRES DELÍCIES DE LA
CUINA GIRONINA.
APARCAMENT PRIVAT
DILLUNS TANCAT

C/ Barranc, 45

Tlf. 40 23 87

GENOVA

CUINA MALLORQUINA
Menús a 600 ptes.
Cardenal Rossell, 41
Tlf.: 26 20 99
COLL D'EN RABASSA

BAR CHULES

Cuina mallorquina - Tapes Variades
Cada dia, menú de 6 plats
C/ Cardenal Rossell, 70 - Tlf.: 49 21 99
Coll d'en Rabassa

56 pizzes
diferents
C/ Vicari J.
Fuster, 265-B
ES MOLINAR
(Davant la mar)
Tlf.: 41 12 11

La
Mejillonera

Carrer Nanses-Tlf. 490703
Just devora el Club Nàutic
de Can Pastilla

PETITS ANUNCIS

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Pedreres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat.
Cada paraula, 20 pessetes.

BORSA
INMOBILIARIA

PISOS I XALETES
per llogar a la comarca
de s'Arenal
FINQUES SASTRE
BARCELO
Carrer Milà, 15.
Tel.: 260649.
S'Arenal de Mallorca

S'ARENAL, 4rt pis, perfecte estat, 2 dormitoris, armari, menjador, terrassa, cuina moblada, galeria, bany. Preu 7.500.000 ptes. Entrada 1.100.000. Resta a 70.000 mensuals. Tel 72 12 35.

Venc solar a la urbanització sa Torre. Situat quasi a primera línia, vista a la mar, 1.292 m². Preu interessant. Tel 41 21 98.

PLANTA BAIXA amb tres habitacions i corral al Molinar. Se ven. Tel. 413373-270654

CAN PASTILLA, planta baixa, cantonada, 280 m, 5 anys d'antiguitat. Bona construcció, 3 dormitoris, bany, traster, jardí. Immob. Pascual. Tel. 72 62 04.

LA GRUTA, àtic, 3 dormitoris, bany, vista panoràmica. Tel. 45 85 11.

VENC pis 2 dormitoris, devora el club nàutic de s'Arenal, lluminós, en perfecte estat, particular. 6.500.000 ptes. negociables. Telefonau de 17 a 20 hores al 77 15 16. Demanau per na Francisca.

Pollença, local comercial per llogar, 220 m², situat al carrer Major. Grans mostradors. Tel 53 03 65.

S'ARENAL, apartament de 70 m², 1 dormitori, cuina moblada amb barra americana, sala-menjador, 2 banys, totalment moblat. Preu 3.700.000 ptes. Joan Oliver, tel 12 02 57.

CONTESTADORS AUTOMATICS, telèfons sense mans, telèfons sense fils. **ELECTRONICA EL GAUCHO**. Carrer Mallorca, 2. Tel. 263423.

S'Arenal, local apart. per a negoci o magatzem, 25 metres aprox. 25.000 ptes. Mir 26 33 96 (1783).

A s'Arenal llogam pis de 4 dormitoris, sala-menjador, cuina amb electrodomèstics, rentadora, bany complet, terrassa gran amb vistes a la mar, 60.000 ptes comunitat inclosa. Mir 26 33 96 (T.O.).

S'Arenal, local en perfecte estat, 115 metres, més 80 metres de soterrani. 60.000 ptes. Mir 26 33 96 (1783).

BADIA GRAN 1a línia, vistes panoràmiques, 4 dormitoris, sala-menjador, sala d'estar, 2 xemeneies, cuina, 2 banys, jardí, parking. 26.000.000. Facilitats. Tel 72 56 27.

CAN PASTILLA. Se ven primer pis, 180 m² a 1a. línia, bany complet, lligador, dues cambres dobles, menjador espaiós, cuina, rebost, traster i gran terrassa de 80 m², armari embotrats i possibilitat de foganya. Preu interessant. Tel. 522130.

Cala Pi, venc solar de 1.246 m². S'hi poden construir 2 xalets adossats. Aigua, llum i tots els serveis. Preu 4.500.000 ptes, tres anys de facilitats. Tel 54 02 63.

Lloguer de Bar-Restaurant en ple funcionament, obert tota la temporada. Zona Hotel Cupido. Lloguer anual 2.250.000 ptes. Tel. 26 63 95.

LLOG pis moblat a l'avinguda Argentina. 190 m². 4 cambres, terrasses, menjador amb xemeneia. Ideal per a compartir. 70.000 ptes. Tel. 792490

Necessit llogar un lloc d'aparcament per cotxe, a la zona del Coll d'en Rabassa o Can Pastilla. Tel 26 12 46.

S'Arenal, pis de 1 dormitori, sense mobles, sala-menjador, cuina amb mobles, bany complet, balcó, 35.000 ptes comunitat inclosa. Mir 26 33 96 (2147).

Aparcament a s'Arenal, zona balneari 9, cabuda per un cotxe gros. 9.000 ptes. Mir 26 33 96 (2257).

S'ARENAL, àtic 4t pis, 2a línia, 2 dormitoris, bany, sala-menjador amb terrassa, cuina moblada. 5.800.000. Tel. 20 00 07.

S'ARENAL, apartament nou, 1 o 2 habitacions, bona orientació. Preu 4.450.000. Tel. 75 40 32.

COLL D'EN RABASSA, pisos de Protecció Oficial, en construcció, 3 dormitoris, bany, saló-menjador, cuina terrassa, aparcament. Preu 8.200.000 ptes. Entrada 1.000.000. Tel 20 34 11.

S'ARENAL, tercer pis, 3 dormitoris, armari, menjador, terrassa, cuina moblada, galeria, bany, telèfon, garatge. Preu 9.850.000, entrada 2.000.000. Agència Vela. Tel 72 12 50.

S'Arenal, lloguer pis de 2 dormitoris, sala-menjador, cuina amb electrodomèstics, 1 bany, terrassa, 43.000 ptes comunitat inclosa. Mir 26 33 96 (1860).

Sant Joan, es ven casa en perfecte estat de conservació; 4 habitacions, cuina, bany, sala-menjador, sala, corral amb cisterna. Tel. 29 60 95 i 56 00 24. Joan Lluís Gayà.

PEIXATERIA. Es traspasa peixateria totalment equipada, a Can Pastilla. Zona plaça de l'església. Finques Palma. Tel. 26 01 38-26 14 47.

Venc pis moblat, tres habitacions, terrassa, vista a la mar. Zona Arenal, balneari 9. Tel 24 90 55, Corbaxes. Antònia.

Venc solar de 505 m² a Bellavista de ses Cadenes. Sr. Castellano. Tel 26 12 55.

CALA GAMBA, planta baixa, 3 dormitoris, sala amb xemeneia, 2 banys. 16.800.000. Api Pascual. Tel. 45 85 11.

Venc finca rústica a Llucmajor, 4.000 m² de terra amb ametllers i fruiters. Casa amb menjador i xemeneia nòrdica, bany, dormitori, cuina amb trespol de gres, dos aljubs, font, terrassa i jardí. Preu 5 milions. Tel. 46 02 47.

Per no poder atendre, es traspasa local al centre de s'Arenal. 100 m², soterrani de la mateixa superfície, venda de pa, productes de pastisseria i alimentació. Dotat completament i en ple funcionament. Es calcularan les existències. Tel. 75 37 07.

Venc tercer pis devora la plaça de les verdures de s'Arenal. Tres habitacions, un bany, cuina, dues terrasses. Tel. 263674.

S'ARENAL, venc pis, 3 habitacions, bany, cuina, dues terrasses... A la zona de la plaça de les verdures. Tel. 263674.

Traspàs Bar-Restaurant en ple funcionament, obert tot l'any. Zona Hotel Cupido. Preu 10.000.000 ptes. Tel. 26 63 95.

Llogam pis a s'Arenal, 1 dormitori, completament moblat en perfecte estat, cuina, bany, sala-menjador, dues terrasses, línia telefònica. 55.000 ptes, comunitat inclosa. Mir 26 33 96 (2115).

PERRUQUERIES

CENTRE d'estètica i salut, Irene Beltran. C/ Cardenal Rossell, 58. Tel. 26 77 67. Coll d'en Rabassa.

Perruqueria de Senyores, ANTONIO. Estam al carrer Republicans, 1-1er. S'Arenal. Tel 26 78 24.

PERRUQUERIA Cupido. Perruqueria per a homes i dones, saló de bellesa, perfumeria. Ctra. Arenal, Galeries Cupido, davant el balneari 4. Tel 26 52 11. S'Arenal.

PER IL·LUMINAR
LA SEVA LLAR
**ELÈCTRICA
NYEGOS**
Jaume Balmes, 45
Telèfon 29 56 18
07004 Ciutat de Mallorca

PERRUQUERIA PALOMA. C/ Illes Pitiüses, 15. Les Torres. Tel. 49 19 71. Coll d'en Rabassa.

PERRUQUERIA de senyors Ca'n Paco. Carrer Virgili, 1 - Ca'n Pastilla.

MAKA Perruquera. Pedicura i manicura. Botònic Germà Bianor, 19. Tel. 260756.

JAUME, barber de Ses Cadenes. Tel. 262065.

BLANCA Perruquera. Gran i General Consell, 36 - S'Arenal. Tel. 265109.

MIQUELA PERRUQUERA. Neteja de cutis, manicura i pedicura. Carrer Mallorca, 3 - S'Arenal. Tel. 263423.

S'Arenal
de Mallorca

EL MILLOR

SUPORT

PUBLICITARI

DE LA SEVA

EMPRESA

A LA NOSTRA

COMARCA

Tel. 26 50 05

**ANIMALS DE
COMPANYIA**

Venal un cadell de fox-terrier de pèl dur, per 20.000 ptes. Tel 72 01 51.

Consultori veterinari. Plaça dels Nins, 26. Tel. 267664 s'Arenal. De dilluns a divendres de 17 a 20 hores.

Clínica Veterinària S'ARENAL. Dr. Daniel A. Magrini. Consulta al carrer Joaquim Verdager, 17. Dematins de 10 a 13. Hora-baixes de 16'30 a 19'30. Tel. Clínica: 49 01 53.

ANUNCIAU-VOS DE FRANC A S'ARENAL DE MALLORCA

Nom:	D.N.I.
Cognom:	TELE:
ATENCIÓ —Escriviu un sol anunci per cupó. —Usau lleteres majúscules. —Escriviu dins el requadre el text.	

Ompliu aquest cupó i envieu-lo a:
S'ARENAL DE MALLORCA: Camí de les Pedreres, 132 — 07600 —
SES CADENES DE S'ARENAL

COMPRA VENDA

Apartaments, Xalets, Solars.
Rústiques, Lloguers.
Traspàsos, Valoracions
Immobil·laries
Plaça Reina Maria Cristina,
12 baixos
Tlf.: 26 33 96. Fax 491205
S'ARENAL DE LLUCMAJOR

PETITS ANUNCIS

VENDES

Venc una taula escriptori, blanca, de fòrmica nova. Ideal per una habitació d'una nina o nin. 5 000 Ptes, i en val 10 000. Demanar per Malena, tel. 41 05 42.

VENC màquina d'escriure, barata. Podeu veure-la al c/ Aragó, 70, 1er-A. 07005 PALMA.

Venc revestiment de marbre, de color gris perla, per a foganya de llenya. Ho venc a meitat de preu, per 100.000 ptes. Completament nou. Tel. 79 49 03.

Gran oportunitat: es ven ordinador nou, sense entrenar, a meitat de preu o preu a negociar. Tel. 27 79 90, Marga.

Venda d'estores saharauis. Per a més informació crida al telèfon 53 44 55, o bé veniu Pollença, a "La Punta", cra. del Port.

LLIBRERIA DE VERD EN BLAU. Comandes de llibres text-lectura, infantil i juvenil. Fotocòpies. Avda del Cid, 56 Son Ferriol. Tel. 42 76 88.

Venc grup Electrògen dièssel, 3 Kw, 220 v, monofàsic, motor d'arrencada, perfecte estat. Tel. 59 16 33

Venc Compacte, inclou pletina, discs, cassette, etc. En molt bon estat i a bon preu. Tel. 42 76 47.

DACHSHUNDS. Cadells de pèl dur, linia de caça i de gran bellesa. Tenim també sementals de pèl llarg, curt i dur. Teckels de Jusadi. Tel. 23 94 21.

OCASIÓ. Traspàs cafeteria, balneari 0 (Can Pastilla). Completament equipada, gran magatzem, lloguer baixíssim, contracte indefinit; al comptat 9 milions. S'estudiaran altres ofertes. Tel. 26 10 88.

Compraria ROSTIDOR DE POLLASTRES de tres o quatre espases. Tel. 411101.

Venc contestador automàtic, marca Sanyo. Tel. 264 259.

PERSONALS

Jove de 22 anys desitjaria conèixer al.lota per sòlida amistat. Apartat de Correus 869 Palma.

Fadrina, 28 anys, responsable, carinyosa, vull amistat amb senyor culte, intel·ligent que li agradi la llar i la família. Tel. 710087.

En la meua infància la boira tapava la meua ànima, però ara és el fred, arriba el nou any i no puc estar sola. Tenc 65 anys i vull trobar un home carinyós. Tel. 710087.

Assessor fiscal, 46 anys, alt, de bon veure, responsable, vida còmoda, voldria conèixer dona a qui agradi la llar, educada, elegant, sana, per relacions matrimonials. Tel. 721494.

Secretaria, 32 anys, necessit carinyo, cerc senyor bon al.lot de fins a 45 anys, la resta no importa, som dolça, afectuosa, senzilla, de moment amistat, després fins matrimonials. Tel. 710087.

Refusa la soledat, amb mi seràs feliç, i jo amb tu. Em diuen Carles, 22 anys, fadrí, pis, visc sol, estalvis. T'estic cercant si ets divertida i alegre. Tel. 277990.

Viuda, 55 anys, caràcter senzill, dolça, som sensible i estic sola. Voldria fer amistat amb senyor amb la mateixa situació que la meua. Tel. 710087.

Secretària, 29 anys, 1'60 d'estatura, 70.000 ptes mensuals, cotxe, pis a Palma, m'agrada la pintura, la música clàssica, la naturalesa, jardineria. Els senyors interessats en conèixer-me amb fins formals, telefonau al 721494.

Policia, 38 anys, els meus braços cerquen una dona que sigui la meua deessa; si m'agrada, et voldré fins al cel i seràs el meu angelet, i tu també m'estimaràs. Tel. 710087.

Comptable, 29 anys, fadrí, qualitats pioneres, afició a la pesca i a les motos. Vull conèixer al.lota. Tel. 277990.

Fadrí. Càrrec important, 39 anys, 1'87 metres, cotxe, xalet, necessit companya, fidel, atenta, sincera. Tel. 710087.

Separada, 37 anys, bon físic, agradable, educada. M'agradaria trobar senyor, amable i net. Don el que deman. Per relació de bona amistat. Tel. 277990.

Mestra, rossa, elegant, 40 anys, separada legal, amb un fill gran. Vull trobar un company. Tel. 710087.

Fadrineta, amb ganes de viure, 28 anys, morena, feineria; cerc home responsable, primmirat. Tel. 721494.

Empleat de fàbrica de llet, 27 anys, molt agradable, de bon veure, 1'87, feina fixa. Cerc al.lota amable, seriosa, amb les idees clares i molta personalitat. Tel. 710087.

El meu cor et cerca, princesa, tenc 33 anys, divorciat, carinyós, vull enamorar-me com un jove, sense rumb ni pensaments, i vull que siguis la meua dona. Tel. 710087.

Dona de casa. Excel·lent cuinera, 1'68, inquietuds, feines, cuinar; voldria formar parella amb senyor, bo, senzill, sa, sense vicis, som carinyosa. Tel. 27 7990.

Perruquer, de bon cor, un poc tímid, vull trobar una al.lota jove i formal, educada, amb fins matrimonials, d'entre 24 i 31 anys. Tel. 721494.

Separada, 43 anys, persona que li agrada la llar, tranquil·la, sense mals vicis, bona feina i bons ingressos; cerc senyor sincer, no major de 45 anys, que sàpiga tractar-me. Tel. 710087.

Senyor, 54 anys, visc de rendes, xalet, pis i cotxe, estatura normal. M'agradaria conèixer dona a qui agradi la llar, viuda o separada, amb fins formals. Tel. 710087.

Cuinera, de 53 anys, bona presència, fadrina, voldria conèixer home de fins a 60 anys, honrat, sincer i sobretot, a ser possible, fadrí. Cridau-me al 710087.

Senyoreta, de 34 anys, nascuda a Eivissa, fadrina, sense fills, vull contactar amb senyor educat, net i treballador, amb fins formals. Tel. 710087.

Senyoreta de 26 anys, alta, simpàtica, de bon veure, culta; vull conèixer jove bon al.lot, treballador, per sortir junts amb finalitats formals i serioses. Tel. 710087.

Fadrina, estudiant de Pediatria, 23 anys, senzilla i agradable; el meu cor està sol, necessit amor i tendresa, carinyo; vull trobar l'home que sàpiga donar-me el que deman. Tel. 710087.

Divorciat de 50 anys, bru, bona presència, agradable voldria conèixer dona amb qualitats semblants, comprensiva, que li agradi la llar, amb fins seriosos. Tel. 710087.

Jove de 29 anys, fadrí, estudis, estatura alta, pis i cotxe, m'agradaria conèixer al.lota, educada, sincera i carinyosa, amb fins matrimonials. Tel. 277990.

Fadrina, aficionada a la música, feina fixa, vull conèixer jove de 20 a 25 anys amb gusts similars, per a sortides i fins seriosos. Tel. 710087.

Advocada, senzilla, prima, ordenada, neta; vull conèixer senyor bo i agradable, sense problemes, de fins a 40 anys, per formar una família. Tel. 710087.

Estrangera, moreneta, simpàtica, carinyosa, traductora, aficionada a l'esport, ball i de més. Vull fer parella / matrimoni amb home de 34 a 46 anys, sense mals vicis. Tel. 710087.

Auxiliar administrativa, 33 anys, fadrina, pis, cotxe, treball fix; vull conèixer jove de fins a 37 anys, feiner i sense mals vicis, amb fins molt seriosos. Tel. 277990.

Comerciant, valencià, 35 anys, fadrí, alt, sincer, de bon veure, comprensiu, vull relacionar-me amb al.lota de 27 a 30 anys, de prop de Palma.

Fadrina, 51 anys, bona posició, sense problemes familiars; cerc senyor treballador, seriós, no importa estat civil, ni si té fills, que sigui honrat i sincer. Tel. 710087.

Dona de 48 anys, bonica, vull conèixer senyor sincer, educat; que li agradi ballar, no m'importa l'estat civil, ni si té fills; que sigui educat. Tel. 277990.

Dona de 38 anys, ingressos elevats, guapa, sense problemes. Vull conèixer senyor intel·ligent, bona presència, treballador, amable, amb classe, de fins a 40 anys. Tel. 721494.

Fadrí, 34 anys, m'agrada l'esport, la natura; desig conèixer al.lota de 25 a 30 anys que tingui els mateixos gusts meus, que sigui senzilla, carinyosa i amable. Tel. 710087.

MI MUEBLE

Exposició i venta de mobles
Ronda Migjorn, 103. Tel. 66.15.64. Lluçmajor.
C/. dels trencadors, 7. Tlf.: 26.16.29 s'Arenal

Per enviar o
recollir qualsevol
sobre o paquet en
poques hores.
Urbans, regionals,
nacionals,
internacionals
Carrer Berlin, 24
Tlf.: 74.33.35 - 36.
S'Arenal

Distribuidor (Supervisor)
Líder en nutrició celular els 90
Facil la seva comanda a Carl Crespi
Avinguda Comte Sallent 17, pral. A
07003 - Palma de Mallorca (Espanya)
Tel.: (971) 722836-540586

Jerónimo Pou. 9
Tomas Forteza. 24
468136
462686

NOTA DE REDACCIÓ. Davant les notícies que hi ha una/es persona/es que en nom nostre es dediquen a fer i a cobrar publicitat; S'ARENAL DE MALLORCA comunica que tots els nostres representants van degudament acreditats amb una targeta d'identificació de l'empresa.

Pregam que en cas de descobrir alguna d'aquestes persones denunciï tot d'una el fet. La nostra publicació es reserva el dret a emprendre accions legals en contra d'aquests estafadors.

GASTRONOMIA

BAR RESTAURANTE ANDREU. Cuina variada i tapes. Sopars deportius de companyia. Carrer de la Grua, 6 - Ca'n Pastilla.

S'Arenal de Mallorca
Telèfon: 265005.

XINA ORIENTAL. Menjars i begudes xineses. Carrer de Joaquim Verdaguer, 12. Tel. 266721, s'Arenal.

BAR BARA. Cuina casolana mallorquina. Carrer de Felanitx, cantonada Manacor. Tel.: 42 77 80. Son Ferriol.

MCDONALD'S S'ARENAL. Celebra el teu aniversari amb nosaltres en un ambient familiar. Avinguda nacional, 34 (entre els balnearis 8 i 9). Tel. 491891. Srta. Susana.

RESTAURANT SA BOLLERA. Cuina feta com Deu mana. Si frissau, no vengueu. Carrer Acapulco, 4. Sortida, n. 3 - Les Merveilles. Tel. 265188.

BAR ARNAU. Menú casolà a 700 ptes. C/Guillem Cirerol, 5 s'Arenal.

SERVEIS
PROFESSIONALS

PNEUMATICS SON FERRIOL, equilibrats de rodes, canvi de rodes i pegats, alineació de direccions assistida per ordinador. Avinguda del Cid, 73. tel. 42 75 53 Son Ferriol.

Cristalleria
S'ARANJASSA

Ctra. de Llucmajor, 201
Tel. 26 71 09
S'ARANJASSA

BUGADERIA OLIMPIA. Servei a hotels i Restaurants. Rentat de roba a particulars. C/ Titus Livi, 10. Tel. 262960 Can Pastilla.

Arenalera Jove cerca feina per hores, per fer neteja. Tel. 26 39 14. Demanar per Carmen.

CUINER, s'ofereix per fer tapes a hores extres. Tel. 26 63 32.

BUGADERIA Super Clean, rentam en sec i amb iagua, mantes, cobertors i tota la resta. C/ de sant Antoni de la Platja, 8 - Can Pastilla. 260370.

TINTORERIA CALTOR. Neteja de catifes, mantes, cortines, cobertors i tota classe de peces de vestir. Carrer Torrent, 9 - S'Arenal. Tel. 265447.

Vull contactar amb grup Excursionista, que conegui bé l'illa. Carme, tel. 264 259.

BUGADERIA LLITERMA. Autoservei, rentat en sec i en banyat, neteja de catifes, servei ràpid. Carrer Virgili, 17. Tel. 26 63 31. Can Pastilla.

PNEUMATICS BRASIL, pegats ràpids, bateries, correes de ventilador, canvis d'oli, greixar, rentats de motor. Carretera de Manacor, 391 - Son Ferriol. Tel. 270645.

Shiatsu: massatge energètic basat en la medicina tradicional xinesa. Ideal per combatre l'estrès, depressions i en general qualsevol desequilibri físic, emotiu i mental-espiritual. Fa feina sobre el sistema immunològic i reforça el nostre poder natural d'autocuració. Carme, massatgista diplomada. Demaneu hora per telefon, també passo a domicili. Tel. 26 42 59.

ARREGLAM rentadores, màquines registradores, ràdio-cassettes de cotxes, porters electrònics. **ELECTRONICA EL GAUCHO.** Carrer Mallorca, 2. Telèfon: 263423.

INSTAL·LACIONS elèctriques i sanitàries **CC.JU.CB.,** instal·ladors oficials de gas ciutat, propà i butà. Carrer Marqués de Tenerife, 77. Tel. 242593 - Son Ferriol.

Mallorquí, 26 anys, cerca qualsevol feina seriosa. Anglès i suec parlat i escrit perfectament. Contactau amb Sebastià, 40 18 85.

TELEVISORS, vídeos, ràdio-cassettes, arreglam. **ELECTRONICA J. GARCIES.** Carrer Francesc Frontera, 10. Tel. 264335. Coll d'En Rabassa.

Necessit cosidora de cinturons, per hores o escarada. C/ Tòquio, 2 - local 21.

Persona cerca feina per fer a casa; mecanografia, ceràmica, llistes de correus... Tel. 29 70 67.

PLANXISTERIA, pintura, mecànica. Taller "SAN FRANCISCO". Camí de Son Fangos. Tel. 490314. Es Pil·larí.

ENSENYANCES

C. BALEARES, 25-2
El Arenal

* Informàtica
— Programació en:
BASIC - CLIPPER
dBASE III PLUS
— Formació d'usuaris en:
QUATRO - LOTUS 1-2-3
WORDPERFECT - WORKS
* A més d'un llarg
etcètera pots aprendre:
BANCA - REPAS
COMPTABILITAT
MECANOGRAFIA

CLASSES particulars de ball, individual o parelles, cha-cha-cha, rumba, fox-trot, samba i altres. César, llista de correus de Can Pastilla.

Cerc professor/a d'anglès, preferible nadiu, per rebre classes particulars. A canvi don massatge Zen-Shiatsu. Carme, massatgista Diplomada. Tel. 264259.

Si voleu distintes menes de fulles i llibres catalanistes del tot gratis ens podeu escriure a: Fons de Documentació. Carrer Benassal, 3, 7è, 27a. Castelló 12005. També informació de nacions i ètnies sense estat.

Oferim de franc cursos bíblics i subscripcions a revistes cristianes en català: Ajuda Evangèlica dels Països Catalans. Ap. 1022 Castelló 12005. Tel. 964-207607 (secció d'ensenyament).

BORSA DEL
MOTOR

SI DESITJA UN COTXE nou de la nostra gamma, vingui i en parlarem. **AGENCIA OFICIAL RE-NAULT.** Tel. 413867 - Son Ferriol.

Manifestació del 31 de
desembre a Ciutat de Mallorca

Pancarta unitària.

Són els de la disputa de l'ase de Manacor.

Els joves d'ERC.

L'Ateneu 31 de desembre de Ciutat.

Es canviar és perjudici

Climent Garau i Salvà

No haurien de canviar per lloc els Ajuntaments se'ls ha de fer permanents per tranquils poder estar; s'ha vist ara ben clar allà on han canviat que cap duru ha trobat el batle nou que va entrar.

Molt de pobles de Mallorca es que es mateix va guanyar cap problema va crear, cosa que molt aconhorta. Maneja sa caixa forta a seva conveniència, de tot ell ten sa llicència i a sa gent que li importa?

Es qui ha estat abusiú és es batle de Ciutat, per duru no haver trobat, prengué el seu cap de fil i va donar es motiu de sa data "adelantar", uns tres mesos va acurçar se pot dir seu objectiu.

I no se va descuidar d'augmentar gros tant per cent, per això molta gent es dobler no li bastà. Aquest cas a mi em passà; vuitanta mil ne pegava i a cent devuit me pujava es nou taló em donà.

I encara se me digué, dins es setembre tornau; només un raig en pagau, altre tant n'havem mester. Un taló vos deixaré per seva liquidació Això és una lliçó: peix agafat amb gambaner.

Això no és es total de sa grossa exigència se dugué sa conseqüència de fer reforma cabdal. Se presentà personal d'informació i turisme amb molta llarga llista per canviar material.

Dient si no reformau del local s'estructura, això és una mesura que aplicarem en total; si s'orde no escoltau, serà grossa sa sensació i tendreu que pagar-ho o volarà el local.

Com un ase carregat aguantant aquell viatge, canviar la seva imatge és un treball ben sobrat, però t'hi veus obligat a aquestes conseqüències, són grosses ses exigències des personal de s'Estat.

Després de gastar milions en sa reforma que feres, es turistes no tengueres per resoldre solucions. Te vénen grossos talons des duros que manllewares, de moment te peguen ganes d'agafar es mosquetons.

Sa nova direcció que dins Ciutat va entrar que tant molt va fer pagar a tota sa població, no ha donat solució a res que hi ha pendent, es lladre nos va en augment i a tothom es mal humor.

De fet, se va enfonsant tota s'economia, es "gastos" de cada dia el se nos van augmentant i es negocci gemegant que no treuen cap dobler i el qui propietat té d'ella se'n va afluint.

Per més afegir en es banyat de Palma es batle nou pel lladre i sa renou es "cupu" ha augmentat, a més de cent ha pujat

es número des vigilants i diu que no són bastants per ritme que s'ha agafat.

Quan un recorda aquell temps que, per tot ordre reinava i tothom s'ajudava amb els seus coneixements; a tots els seus elements un amb s'altre s'oferien, sa porta no tancarien per esser molt competents.

S'egoïsme ha arribat a una molt forta altura, tota persona augura es veure es veinat penjat; se li desitja maldat; perquè enveja li té. Li diu si mal te puc fer, te tenc es llaç preparat.

A davant aquest procés que se viu a dins Espanya, el Rei és una bona arma per lluitar els bandolers. Dirà ja n'hi ha demés que mengen sa sopa boba, fent honor a sa corona sanatièra llucifers.

I planta nova farà crec que ja lo té pensat; és un homo reservat demostra tenir es cap clar. Es "mando" agafarà posarà nova estructura, honrant sa seva figura, ordre nou senyalarà.

I se cobrirà de glòria canviant tot es patró; a tot sap dar solució, d'això ne tenim memòria. Ja va passar a s'història es vint-i-tres de febrer. Va dir no em doblegaré, seguint meva trajectòria.

Climent Garau i Salvà

Son Ferriol té un caçador

Tots sabem que els caçadors cacen molt an es café solen ser bravejadors i molt més vius que un ca mé.

I si agafen un ropit no saben com contar-ho i n'hi ha qualcun d'atreuit que ens diu que és un falcó.

I l'Amo de Son Ferriol li agrada molt es caçar i el vaig sentir bravejar fent es café de les nou.

Que una llebre va agafar saps que en va fer de renou! jo crec, que se va passar perquè si sa Madona hi va sense aprendre de tirar n'hi durà més que no vol.

Ara em diu que vagi viu perquè n'hi ha més de dos que amb garbellet o amb un tir fotran es Canari Ros.

Es Canari Ros

Feliç Nadal i Any Nou

S'"Hogar" vull felicitar s'entén sa llar de "Sa Nostra" també tots els vells que hi ha que no poden menjar crosta.

A sa nostra Governanta també li vull desitjar bon Nadal puga passar i que se pugui engronsar igualment que l'any cinquanta.

I al nostro Director que sabem lo bé que es mou feliç Nadal i any nou i que no tengui res de nou de tant de menjar torrò.

I ja no més me cal dir que per beure tenguem suc per jugar es Tuti i es Truc i també qualche Escambrí.

Es Canari Ros

SA TORRE
Restaurant

Bodes-comunions-batejos-negocis...

Ctra. Arenal — Cap Blanc, Km. 7'5
Urbanització Sa Torre

ZARAU

Foto publicitària i industrial. Reportatge i foto estudi
Revelat en una hora i professional propi

C/. Cardenal Rossel, 38 - Tlf. 26 19 51 - 07007 COLL D'EN RABASSA

Restaurant
Ca's Carbone

Dimarts tancat

Ctra. Manacor, Km. 28 - Tel. 64 65 04 - 07230 Montuiri

FOTO SPOT

JOAN TALAVULL
ESTUDI FOTOGRAFIC

C/. Puig de Sant Joan, 9
Tel. 27 14 43

TORRES R.
FOTÒGRAF

Avda. del Cid, 12
Tel. 42 83 19
Son Ferriol - Palma

Foto Studio
Montserrat

Reportatges fotogràfics i de vídeo
Revelats i còpies en 30 minuts
Plaça de Sant Antoni, 5.
Tlf.: 71.39.36
Ciutat de Mallorca

Aquests són els integrants de l'equip Benjamí Grup A del Poblense. A la present temporada estan fent una campanya magnífica i van els primer de la classificació. Ens alegrem d'aquesta magnífica situació, i no afluixeu. (Foto Pau)

Aquest equip d'allots ben eixerits és el Poblense en la categoria benjamí, en el grup 10. A la present temporada van a mitjan classificació, però si segueixen millorant acabaran molt més endavant. (Foto Pau)

Carme Nicolau i Pere Carbonell s'uniren en matrimoni el passat 12 de setembre a l'església parroquial d'Alaró. Una vegada casats anaren a fer el sopar de noces, amb els seus familiars i amics, a un conegut restaurant de Lluçmajor. (Foto Zarauz)

L'església de Sant Marçal, a Sa Cabaneta, fou l'escenari elegit per M. Carmen Levron i Martí Rotger per unir-se en matrimoni. Una vegada celebrada la cerimònia religiosa anaren al restaurant Ses Tres Germanes a fer el sopar de noces. Enhorabona! (Foto Velázquez)

Na Xela Covas i en Pere Adrover s'uniren en matrimoni el passat mes de setembre a l'església parroquial del Coll d'en Rabassa. Un cop casats anaren amb els seus familiars i amics al restaurant Tai-Tai de S'Arenal, on oferiren el sopar de noces. Us desitjam molta felicitat. (Foto Zarauz)

Na Catalina i en Blai es casaren a la parròquia de Sant Sebastià de Palma el passat 12 de setembre. Després anaren al Foro de Mallorca, on oferiren a tots els seus convidats el sopar nupcial. (Foto Estudi Ronak)

Aquests són els jugadors del Poblense de Tercera Divisió Nacional. Ara per ara van en el sisè lloc de la classificació, però els entesos diuen que hi ha moltes possibilitats de pujar llocs dins la classificació. Coratge! (Foto Pau)

Na Puri i en Jesús varen contreure matrimoni el passat dia 17 d'octubre a l'església de l'Assumpció. Després d'haver-se celebrat la cerimònia religiosa, la nova parella convidà tots els assistents al dinar de noces al restaurant Montebello. Molts d'anys! (Foto Estudi Ronak)

BOTIGA CABRER

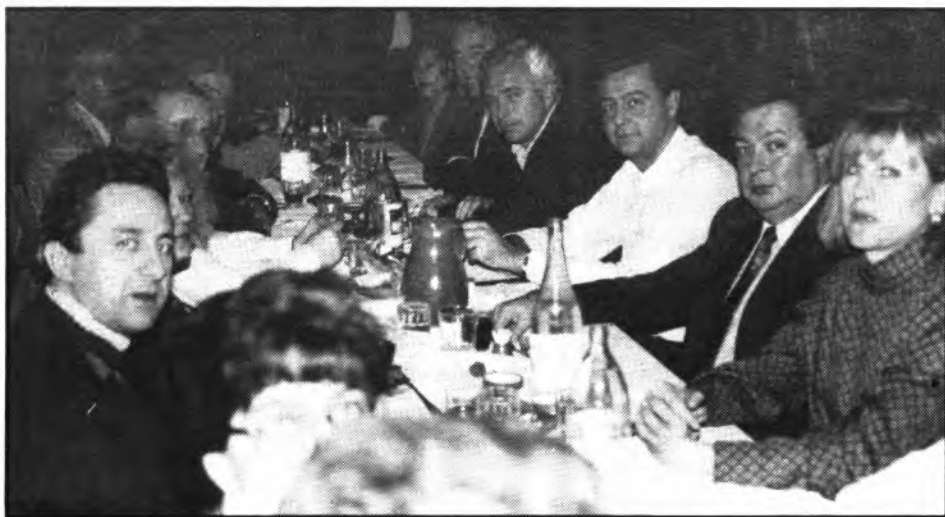
Ximenees i estufes
Carrer Calvo Sotelo, 44
Telèfon i fax: 54 12 97
SA POBLA (Mallorca)

ROSIERES ©

Celler
Ca'n Cotà
Carre Lluna, 27 - Tlf. 86 21 55
Sa Pobla (Mallorca)

Sopar de militants i simpatitzants de Convergència Balear, al Celler de Can Ripoll d'Inca, el passat dia 21 per dir adéu a l'any.

El grup de Convergència Balear de Petra, que compta amb tres regidors.

La família de Can Tobies ha passat a regentar l'antic Celler Can Cotà. Aquest celler, que ha estat remodelat, té un historial de 150 anys.

Entre la gent d'Artà hi veiem a l'ex-batlle del poble, Bartomeu Pons.

Is joves de la tercera edat de sa Pobra prepararen i distribuïren bosses amb torró, nous i vi entre ls seus 1985 associats.

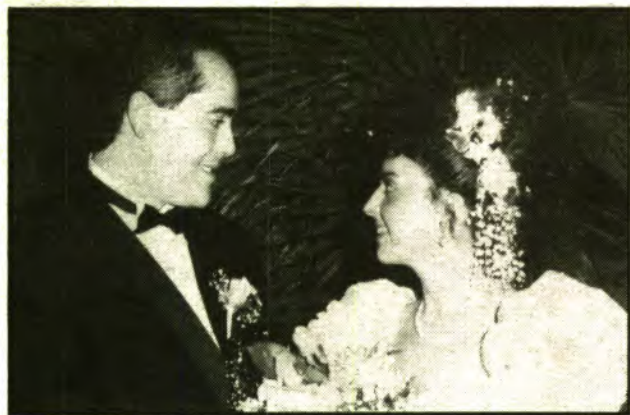
Recepta de cuina ANGUILES AMB SALSA

Aquesta recepta la'ns donà la madona dels restaurant Can Pau, de sa Pobra, a qui podem veure a la fotografia acompanyada del personal de menjador, tots ells de la família.

S'agafen les anguiles, es netegen i es fan a trossos. Es fregeixen amb oli d'oliva, s'hi posa sal i un pebre de cirereta. Quan són fregides, es posen dins una greixonera i es tapen amb una salsa que haurem fet amb tomàtiga i una picada d'all i juevert. Es bull durant cinc minuts i es deixa reposar unes hores. Es serveixen calentes.

Els antics amos del restaurant Can Cotà de Sa Pobra s'han mudat a un nou restaurant just davant la residència. Hi anarem a dinar. El menjar, bo com sempre, com que és la mateixa cuinara! A les dues, l'Informatiu Balear, quan acaba, la TV3. Ben igual que a ca nostra. Quan anau a Sa

El passat 31 d'octubre es casaren en Diego i na Chume. El lloc que triaren per unir-se en matrimoni fou l'església de Sant Francesc de Ciutat. Posteriorment a la cerimònia religiosa anaren, juntament amb els seus amics i familiars, al restaurant de l'hotel Bellver, on els oferiren el sopar nupcial. (Foto Estudi Ronak)

Aquest nadó és en Joan Reus Macies, de Muro, en el dia que rebé el sagrament del Baptisme, que fou el passat 25 d'octubre a la parròquia de Sant Albert Magne. El sopar per als amics i familiars fou servit al restaurant Les Botes. (Foto Gamundí)

Aquesta nineta de la foto és na Tània Martorell amb els seus pares. Na Tània rebé l'aigua baptismal el passat 20 d'octubre a la parròquia de Gènova. Posteriorment la seva família invità els amics i familiars a sopar al Meson Can Pedro. (Foto Zarauz)

Aquesta parella és la formada per na Marga i en Miquel Angel en el dia de les seves noces. La cerimònia religiosa tingué lloc a l'església de la Porciúncula, a s'Arenal. El restaurant Tai-Tai fou el lloc elegit per la parella per celebrar-hi el sopar de les noces. Enhorabona! (Foto Estudi Ronak)

El passat 29 de setembre n'Antoni-Gabriel Moyà va fer la seva primera comunió a l'església del Coll. Una vegada que hagué rebut el pa dels àngels per primera vegada, la seva família convidà a un dinar al restaurant de Cas Carboner de Montuiri. (Foto Velázquez)

En Primitivo Revilla Garcia i na Francisca Morlà Miralles es varen casar a l'església de la Porciúncula. Quan hagué finalitzat la cerimònia religiosa, anaren juntament amb tots els seus convidats, amics i familiars al restaurant de Binicomprat, a Algaida, on feren un menjar de noces d'aquells de pinyol vermell. (Foto Velázquez)

S'Arenal
de Mallorca

BOLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom:

Carrer:

D. P.

Població: Tel.:

M'interessa una subscripció:

☐ **SEMESTRAL 1.500 PTS**

Rebut domiciliari a un banc

Entitat:

Sucursal:

Banc: Suc.:

Compte n.º:

Titular:

Firma

Ompliu aquesta tarja i enviau-la al
Camí de les Pedreres, 30, s'Arenal

Na Joana-Dolors Sánchez i en Miquel-Angel Sarion es varen unir en matrimoni a l'església parroquial del Terreno el passat 12 d'octubre. El dinar de noces tingué lloc a Galdent i hi participaren nombrosos amics i familiars de la nova parella. (Foto Zarauz)

Antoni Sánchez i Maite Ribas s'uniren en matrimoni a la parròquia d'Alaró. Un cop casats anaren, amb tots els seus amics i familiars, al restaurant Sa Vinya de Binissalem per fer el sopar de noces. Enhorabona! (Foto Zarauz)